ಶ್ರೀ಼

ಋ ಗ್ವೇ ದೀ ಯ

"ದೇವತಾರ್ಚನಂ"

ಪರಿಶೋಧಕರು

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮೀಜೀ

"ಶ್ರೀ ಮಠ"

ಹರಿಹರಪುರ

1997

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಶ್ರೀಮಠ
ಹರಿಹರಪುರ

ಅಕ್ಷರಜೋಡಣೆ :
[illegible], ಬೆಂಗಳೂರು
ಜಿ. ಗೋವರ್ಧನ ಕಿಣಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮುದ್ರಕರು :
ವೈದ್ಯನಾಥ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - [illegible]

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರು ಬರೆದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದಂತೆ ಇದುವರೆಗೆ "ಸ್ತುತಿಗಳು" "ಸೌದಾಮಿನಿ" "ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಂ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದು ಈಗ "ದೇವತಾರ್ಚನಂ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಚಾರವೇ ಮಠಗಳ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ. ಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಶ್ರೀಮಠದಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ವೈದಿಕ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ನೀಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ಆಗಾಗ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಜನತೆಯ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನರಿಯದವರೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಓದಿ ಕಲಿತರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಪಾಠ ರೂಢಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣ-ಪ್ರಕಟಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಡಿ.ಟಿ.ಪಿ. ಟೈಪ್‌ಸೆಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೇಸರ್ ಡೆಸ್ಕ್‌ನ ಶ್ರೀ ಗೋವರ್ಧನ ಕಿಣಿಯವರಿಗೂ, ಹಾಗೂ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ವೈದ್ಯನಾಥ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್‌ನ ಶ್ರೀ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ್‌ರವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಶ್ರೀಮಠ
ಹರಿಹರಪುರ.

: : ದೇ ವ ತಾ ರ್ಚ ನೆ : :

ದೇವತಾರ್ಚನೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಡೆಯುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂತ್ರ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲ. ಪೂಜಾವಿಧಿಯನ್ನು ತಿಳಿದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞರಿಗಾಗಿಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಲಿಯುವಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞನಾದಮೇಲೆ ಹಳೇ ಪಾಠದತ್ತ ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಪೂಜಾ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ಲೋಕ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪ್ರತಿಶಬ್ದ, ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಓದಿದರೆ ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತೆ. ಬದಲಾಗಿದ್ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಕರಣ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪು ಎಂಬುದನ್ನು ಪೂರಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಪ್ರಯಾಸಸಾಧ್ಯವಾದ್ದರಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

"ಘಂಟಾರವಂ ತತ್ರ" ಎಂಬಲ್ಲಿ "ತತ್ರ" ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೂ ಅನ್ವಯವೇ ಇಲ್ಲ, ಅರ್ಥವೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ "ಘಂಟಾರವಂರಮ್ಯಂ" ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. "ಶುಭತಿಥೌ ಶೋಭನೇ ಮುಹೂರ್ತೇ" ಎಂಬಲ್ಲಿನ ಶುಭತಿಥೌ ಎಂಬುದು "ಏವಂ ಗುಣ ವಿಶೇಷಣ ವಿಶಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಶುಭತಿಥೌ" ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಬರುವುದರಿಂದ "ಶುಭೇ ಶೋಭನೇಮುಹೂರ್ತೇ" ಎಂದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸೌರಮಾನಾನುಯಾಯಿಗಳು ಕೆಲವರು ಮೇಷಾರ್ಕೇ-ವೃಷಭಾರ್ಕೇ ಎಂದಂತೆ ಕನ್ಯಾರ್ಕೇ-ತುಲಾರ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ಯಾ-ತುಲಾ ಶಬ್ದಗಳು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವಾದ್ದರಿಂದ ಕನ್ಯಾಯಾಂ ಅರ್ಕೇ ತುಲಾಯಾಂ ಅರ್ಕೇ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಪಾಡ್ಯದ ದಿನ ಸಂಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ "ಪ್ರತಿಪದ್ಯಾಂ ತಿಥೌ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಪದಿ ತಿಥೌ ಅಥವಾ "ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಥೌ" ಎಂದು

ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ "ಅಮಾಯಾಂ ತಿಥೌ ಎಂದಾಗಲೀ "ಅಮಾವಾಸ್ಯಾಯಾಂ ತಿಥೌ" ಎಂದಾಗಲಿ ಹೇಳಬೇಕು. "ಅಮಾವಾಸ್ಯಾಂತಿಥೌ" ಎಂಬುದು ತಪ್ಪು. ಕಲಶಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ "ಕರಧೃತಕಲಶೋದ್ಧೃತೋತ್ಪಲಾಭೀತ್ಯಭೀಷ್ಟಾಂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸೋತ್ಪಲ ಎಂಬಲ್ಲಿ "ಸು" ಉತ್ಪಲ ಎಂದಾದರೆ "ಸೂತ್ಪಲ" ಎಂದು ಸಂಧಿಯಾಗುತ್ತೆ. "ಉತ್ಪಲಾದಿ ಸಹಿತಾ" ಎಂದಾದರೆ "ಕರಧೃತ" ಶಬ್ದ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ "ಕರಧೃತಕಲಶೋದ್ಧೃತ್ಪಂಕಜಾಭೀತ್ಯಭೀಷ್ಟಾಂ ಎಂಬ ಪಾಠ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ.

ಶಂಖ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ "ಶಂಖಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕದೈವತ್ಯಂ" ಎಂಬಲ್ಲಿಂದ "ಶಂಖಂ ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್" ಎಂಬಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಯುಗ್ಮವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿ. ಆದರೆ "ಶಂಖಂ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಎರಡು ಸಲ ಬರುವುದರಿಂದ ಆಹ್ನಿಕ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೊದಲನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ "ವಿದ್ಯಾತ್" ಎಂಬ ಕ್ರಿಯಾಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ದೋಷ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ. ಆತ್ಮಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪಾಠಗಳಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ದೋಷ ಯುಕ್ತವೇ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮಂಟಪ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಇರುವ ಪಾಠವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. "ಸ್ತಂಭೈಶ್ಚಹೈಮ್ಯೈಃ" ಎಂದರೆ ಕಂಬಗಳಿಂದ, ಚಿನ್ನಗಳಿಂದ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ "ಸ್ತಂಭೈಸ್ತುಹೈಮ್ಯೈಃ" ಎಂದರೆ ಚಿನ್ನದ ಕಂಬಗಳಿಂದ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೈಮ್ಯೈಃ ಎಂಬ ಪಾಠವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. "ಸ್ನಾನಮಹಂಕರಿಷ್ಯೆ" ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇದೆ. "ನಾನು ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಈ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ನಾನ ನಮಗಲ್ಲ, ದೇವರಿಗೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ "ಕಾರಯಿಷ್ಯೇ" ಎಂದು. "ಸ್ನಪಯಿಷ್ಯೇ" ಎಂದರೆ ಪೂರಾ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಲಿಹರಣ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ "ಗೃಹ್ಣಂತು" ಎಂಬ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯಾಪದವಿದೆ. ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾಂತ ಶಬ್ದವೇ ಇಲ್ಲ. "ಪ್ರಸಾದೋಯಂ" ಎಂಬ ಪ್ರಥಮಾಂತ ಶಬ್ದವನ್ನು "ಪ್ರಸಾದಂ" ಎಂದು ಮಾಡಿ "ಚ" ಎಂದು ಪಾದಪೂರಣೆ ಮಾಡಿದ ಆಹ್ನಿಕ ಚಂದ್ರಿಕಾ ಪಾಠವೇ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ "ಅನೇಕ ಪೂಜಾರಾಧನೇನ" ಎಂದೊ ಅಥವಾ

ಸಾಧನಯಾ" ಎಂದೋ ತೃತೀಯಾದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ. "ತವ
ಸೋಃ ಸಮರ್ಪಣಂ ಭವತು" ಎಂದು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು
ವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ "ಪರಮೇಶ್ವರಃ ಪ್ರೀಣಾತು" ಎಂದಾಗಲೀ
ಪ್ರೀಯತಾಂ" ಎಂದಾಗಲೀ ಪೂರೈಸಬೇಕು. "ಸಮರ್ಪಣಂ ಭವತು" ಎಂದೇ ಹೇಳುವ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲು "ಇಯಂಪೂಜಾ" ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿ. ನೈವೇದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು 'ಗಂಡೂಷಂಸಮರ್ಪಯಾಮಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಬಾಯಿಮುಕ್ಕಳಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಬಾಯಿಮುಕ್ಕಳಿಸಲು ನೀರನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಾಕ್ಯ 'ಗಂಡೂಷಾರ್ಥೇ ಜಲಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ'. ಹೀಗೆಯೇ ತುಂಬಾ ಇವೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಾಗ 'ತಪ್ಪು ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ' ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಇದ್ದವರು ಏನು ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಕೆಲವರು ಈ ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಆರ್ಷೇಯ, ಇದನ್ನು ತಿದ್ದಬಾರದು ಎನ್ನುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇ ಉತ್ತರ ಹೇಳೋಣ. ಆರ್ಷೇಯ ಅಂದರೆ ಋಷಿಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದದ್ದು ಋಷಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹೋಮ ಹವನಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಹೋಮಗಳು ಇದ್ದವು. ಆಮೇಲೆ ತೀರ್ಥಗಳು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದವು. ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಗಳು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಸುಮಾರಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ಶತಮಾನಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ದೇವಾಲಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆರ್ಷೇಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಇತಿಹಾಸ ವಿರೋಧ. ಪುರಾಣಗಳಿಂದ ನಾವು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತ-ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ಮತ್ತು ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಛಂದೋ ದೇವತಾ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀ ಸಾಯಣ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೆದಿದೆ. ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಲೂ

ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅರ್ಥವೂ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತೆ. ವೇದಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಗಣಪತಿ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರತಮಂ ಎನ್ನಬೇಕಾದರೆ ವಿಪ್ರಥಮಂ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತದಲ್ಲಿ ಐದನೇ ಋಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಎನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಶರಣಮಹಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. (ಶ್ರೀ ಸಾಯಣ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ "ಅತ್ರ ಅಹಂ ಶಬ್ದಪ್ರಕ್ಷೇಪಃ ಪ್ರಾಮಾದಿಕಃ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.) ಹೀಗೆಯೇ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಪ್ಪುಗಳು ಸಿಗಬಹುದು.

ಪುರುಷ ಸೂಕ್ತ ವಿಧಾನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಋಗ್ವಿಧಾನ ಧರ್ಮಸಿಂಧು, ಕರ್ಮವಿಪಾಕ, ಪ್ರಪಂಚಸಾರ, ಸ್ಮೃತಿಮುಕ್ತಾಫಲ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆವಾಹನ, ಆಸನ, ಪಾದ್ಯ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಆಚಮನ ಸ್ನಾನ, ವಸ್ತ್ರ ಉಪವೀತ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ನಮಸ್ಕಾರ, ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ, ಉದ್ವಾಸನ ಹೀಗೆ ಹದಿನಾರು ಉಪಚಾರಗಳಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹದಿನಾರು ಋಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿರುಗು ಮುರುಗಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಬರುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಆದಮೇಲೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಅಲ್ಲ, ನಮಸ್ಕಾರ ಆದಮೇಲೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಇದೆ. ಈ ಕ್ರಮವೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ. ಅದರ ಚಾಲ್ತಿ ಇರುವುದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದೂ ಸಮರ್ಪಕವಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದೇ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಪೂಜೆ ಎಂದರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ಆವಾಹನಾಸನಂ ಪಾದ್ಯಮರ್ಘ್ಯಮಾಚಮನೀಯಕಂ । ಮಧುಪರ್ಕಯುತಂ ಸ್ನಾನಂ ವಸ್ತ್ರಂ ಚೈವೋಪವೀತಕಂ ॥ ಗಂಧಂ ಪುಷ್ಪಂ ಚ ಧೂಪಂ ಚ ತಥಾ ದೀಪಂ ಪ್ರಕಲ್ಪಯೇತ್ । ನೈವೇದ್ಯಂಚ ಸತಾಂಬೂಲಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾನಮಸ್ಕೃತೀ ॥ ಉದ್ವಾಸನಂ ಚ ಕ್ರಮಶಃ ಕುರ್ಯಾತ್ಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ ॥" ಅಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮೀ ವ್ರತದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ಮೃತಿ ವಾಕ್ಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಆಧಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಪ್ಪಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಧರ್ಮಸಿಂಧು ನಿರ್ಣಯಸಿಂಧುಗಳೊಳಗೆ ಏಕವಾಕ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆ ಧರ್ಮಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ "ಜ್ಯೋತಿಃ ಶುಕ್ರಂಚ ತೇಜಶ್ಚ ದೇವಾನಾಂ ಸತತಂ ಪ್ರಿಯಂ" ಎಂದು ಜ್ಯೋತಿಃ ಶಬ್ದವನ್ನು ವಿಶೇಷ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು

ನಪುಂಸಕಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ತರಾರ್ಧ "ಪ್ರಭಾಕರೋ ಮಹಾ ತೇಜಾಃ ದೀಪಃ" ಎಂದು ದೀಪಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷಣ ಮಾಡಿ ಪುಲ್ಲಿಂಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ತಾಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣತಾಂ ಎಂದು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಿರ್ಣಯಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ದೀಪೋಯಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಣತಾಂ ಎಂದಿದೆ. ಇದೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಶುಕ್ರ ಶಬ್ದವನ್ನು ಏಕೆ ನಪುಂಸಕ ಮಾಡಿದ: ವಿಶೇಷ್ಯ ಶಬ್ದ ಯಾವುದು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಋಗ್ವೇದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನೋಡಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳಾರತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಈ ಮಂತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ. "ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂ ಭೌಜ್ಯಂ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಂ ವೈರಾಜ್ಯಂ ಪಾರಮೇಷ್ಠ್ಯಂ ರಾಜ್ಯಂ ಮಹಾರಾಜ್ಯಮಾಧಿಪತ್ಯಮಯಂ ಸಮಂತಪರ್ಯಾಯೀ ಸ್ಯಾತ್ ಸಾರ್ವಭೌಮಃ ಸಾರ್ವಾಯುಷ ಆಂತಾದಾಪರಾರ್ಧಾತ್ ಪೃಥಿವ್ಯೈ ಸಮುದ್ರಪರ್ಯಂತಾಯಾ ಏಕರಾಳಿತಿ" ಪ್ರಾಯಶಃ ಇನ್ನು ತಪ್ಪುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸರಿಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮೋಕ್ಷಾರ್ಥಮುತ್ಸಾರ್ಯ ವಿಚಾರ್ಯ ಧೀರಾಃ
ಸಮಾಶ್ರಯಂತೇ ಪರಿಶುದ್ಧಮಾರ್ಗಂ ।
ಪ್ರಾಯಃ ಖಲಾಃ ಸ್ವೀಯಸಹಸ್ರದೋಷಂ
ನಿಗೂಹ್ಯ ನಿಂದಂತಿ ಪರಾನದೋಷಾನ್.

ಇದು ತೀರಾ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಹಜ. ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇದ್ದವರು ರುದ್ರ, ಚಮೇ, ಸೂಕ್ತಗಳು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಸಹಸ್ರನಾಮ, ತ್ರಿಶತಿ, ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಪೂಜಾದಿಗಳು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಬದ್ಧ ಮಂತ್ರ-ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಮನಸ್ಸು ಯಾವುದೋ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿತೊಡಗಿಸಿ ಘಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಶುದ್ಧ ಮಂತ್ರ ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಪೂಜೆ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಕು.

ಮುಮುಕ್ಷೂಣಾಂ ಬಂಧಪ್ರದಮಿತಿ ಯದಾಹುಃ ಶ್ರುತಿಗಿರಃ
ತಥಾಪ್ಯಾಹುಃ ಚೇತಃ ಕಲುಷಹರಣಾಯೇತಿ ಗೃಹಿಣಾಂ ।
ಸ್ವಕರ್ಮಾಸಕ್ತೇಭ್ಯಃ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರದಮತಃ
ಸ್ವತಃ ಶುದ್ಧೀಕೃತ್ಯ ಪ್ರಕಟಿತಮಿದಂ ದೇವಪೂಜನಂ ॥

ಕೆಲವು ಪೂಜೋಪಯೋಗಿ ನಿಯಮಗಳು.

ಶಿವಲಿಂಗ ಎರಡಿರಬಾರದು. ಒಂದು ಅಥವಾ ಮೂರು ಇರಬಹುದು. ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಮಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ನಿಷಿದ್ಧ. ಬೆಸ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೋಷವಿಲ್ಲ. ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದದ್ದು. ದೊಡ್ಡದಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದು ಒಳಿತು. ಸೂರ್ಯಬಿಂಬ ವಾ ಯಂತ್ರ ಎರಡಿರಕೂಡದು. ಗಣಪತಿ-ದೇವಿ ವಿಗ್ರಹ ವಾ ಯಂತ್ರ ಮೂರಿರಬಾರದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ವಿಗ್ರಹವು ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಒಡೆದಿದ್ದರೂ ಅದರೊಳಗಿನ ಚಕ್ರ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪೂಜಿಸಬಹುದು.

ಪಂಚಾಯತನ ಸ್ಥಾಪನ ಕ್ರಮ

"ಶಂಭೌ" ಮಧ್ಯಗತೇ ಹರಿ, ಇನ, ಹರಭೂ, ದೇವ್ಯಃ
"ಹರೌ" ಶಂಕರ, ಇಭಾಸ್ಯ, ಇನ, ಅಗಸುತಾ.
"ರವೌ" ಹರ, ಗಣೇಶ, ಅಜ, ಅಂಬಿಕಾಃ, ಸ್ಥಾಪಿತಾಃ ।
"ದೇವ್ಯಾಂ" ವಿಷ್ಣು, ಹರ, ಇಭವಕ್ತ್ರ, ರವಯಃ
"ಲಂಬೋದರೇ" ಅಜ, ಈಶ್ವರ, ಇನ, ಆರ್ಯಾಃ
ಶಂಕರಭಾಗತೋಽಹಿ ಸುವಿದಾಃ ವ್ಯಸ್ತಾಸ್ತು ಹಾನಿಪ್ರದಾಃ ।

ಶಂಕರಭಾಗವೆಂದರೆ ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕು, ಈಶಾನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಕಾರವಾಗಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಈಶಾನ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಈಶಾನ್ಯ ದಿಕ್ಕಲ್ಲ. ಅರ್ಚಕನಿಗೂ ದೇವರಿಗೂ ಮಧ್ಯವೇ ಪೂರ್ವವೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಅರ್ಚಕನ ನೈರುತ್ಯ ದಿಕ್ಕು ದೇವರಿಗೆ ಈಶಾನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ-ದೇವರು

ಅರ್ಚಕನಿಗೆ ಅಭಿಮುಖನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಮುಂಭಾಗದಿಂದಲೇ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಏಕವಾಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೇಳಿವೆ. ಗ್ರಂಥ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವರು ದೇವರ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ಪೂರ್ವವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಈಶಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪು ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ರವಿ ದೇವಿ ಗಣೇಶ ಶಿವ ಹರಿ		ಗಣೇಶ ರವಿ ದೇವಿ ಶಿವ ಹರಿ
	ಗಣೇಶ ದೇವಿ ಶಿವ ರವಿ ಹರಿ	
ಹರಿ ದೇವಿ ರವಿ ಗಣೇಶ ಶಿವ		ರವಿ ದೇವಿ ಹರಿ ಗಣೇಶ ಶಿವ

ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಮುಖ ಇದು. ಅರ್ಚಕ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿಕ್ಕು ಪೂರ್ವ.

ತೀರ್ಥ ಜಲ ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತಂದಿಟ್ಟ ನೀರು ಅಭಿಷೇಕ, ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಹವಲ್ಲ.

ಪಾದ್ಯ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಆಚಮನಗಳು, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರೇ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾರೇ, ಪಿತೃಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಸಾರೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಪಾದ್ಯ, ಅರ್ಘ್ಯ, ಆಚಮನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಸ್ತವನ್ನು ಮೇಲು ಮುಖವಾಗಿಸಿ ಬೆರಳುಗಳ ತುದಿಯಿಂದ ನೀರು ಬೀಳುವಂತೆ ಬಿಡಬೇಕು. ಉಳಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಸ್ತವನ್ನು ಅಧೋಮುಖ ಮಾಡಿಯೇ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.

ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವಾಗ ಶೃಂಗದಿಂದಲೇ ಆಗಲೀ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಆಗಲೀ ಬಲಗೈಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಗಂಧ ಮುದ್ರೆಯ ಕಿರುಬೆರಳಿನಿಂದ ಗಂಧವನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು. ಅನಾಮಿಕದಿಂದಲೂ ಏರಿಸಬಹುದು.

ಅಕ್ಷತ ಎಂದರೆ ಪೆಟ್ಟಾಗದ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತುಂಡಾಗದ ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಯವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುವ, ಕ್ರಿಮಿಕೊರದಿರುವ, ದಳಗಳು ಉದುರುತ್ತಿರುವ, ಉದುರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರುವ, ಕೊಯ್ದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾಗಿರುವ ಹೂವುಗಳು ಪೂಜೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ತಾನೇ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿದ ಅಥವಾ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಹೂವುಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೆ ಕೊಯ್ದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಹೂರುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ಪುಷ್ಪ ಮುದ್ರೆಯ ತರ್ಜನಿ ಅಂಗುಷ್ಠಗಳಿಂದ, ಹಸ್ತವನ್ನು ಅಧೋಮುಖವಾಗಿಸಿ, ಹೂವುಗಳು ಮೇಲು ಮುಖವೇ ಆಗಿರುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಡಬೇಕು. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಾ ಬೆರಳುಗಳಿಂದಲೂ ಹೂವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೈ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿಸಿ ಅಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಉಪಚಾರವಲ್ಲ, ಅಪಚಾರ. ಪತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಮೇಲು ಮುಖರಾಗಿಯೇ ಏರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಬಿಲ್ವಪತ್ರೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಗ್ರ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವಂತೆ, ಅಧೋಮುಖವಾಗಿ ಏರಿಸಬೇಕು. ಪುಷ್ಪಾಂಜಲೀ ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೂವು-ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಅಧೋಮುಖ ಊರ್ಧ್ವಮುಖ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಆಗಲೂ ಎಸೆಯಬಾರದು. ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿ ಏರಿಸಬಾರದು ಆದರೆ ಸಂಪಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾವರೆಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸಿ ಏರಿಸಬಹುದು.

ದೇವಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ಅರ್ಪಿಸುವುದಾದರೂ ಅಂಗುಷ್ಠ-ಮಧ್ಯಮ-ಅನಾಮಿಕ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ, ಅಂದರೆ ಮೃಗೀ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಬೇಕು.

ಪೂಜೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪೂಜೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನಿಗಾಗಿ ಪರದಾಡುವುದೂ ಎಗರಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ.

ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈತೊಳೆಯಬಾರದು. ಆಚಮನವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು.

ದೇವತಾರ್ಚನೆಯುಕಾಲ ಪೂರ್ವಾಹ್ನ. ಸ್ನಾನ-ಸಂಧ್ಯಾ ನಂತರ ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿತ್ಯಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಹೇಳಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿತ್ಯಪೂಜೆಗೆ ಅಪರಾಹ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಿಷಿದ್ಧ, ವಿಶೇಷ ವ್ರತಾದಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಉಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಗಮ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತ್ರಿಕಾಲ, ಪಂಚಕಾಲ ಪೂಜಾವಿಧಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಅಪರಾಹ್ನ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮೀಜೀ,
ಶ್ರೀಮಠ, ಹರಿಹರಪುರ.

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಆಗಮಾರ್ಥಂ ತು ದೇವಾನಾಂ ಗಮನಾರ್ಥಂ ತು ರಕ್ಷಸಾಂ ।
ಕುರ್ವೇ ಘಂಟಾರವಂ ರಮ್ಯಂ ದೇವತಾಹ್ವಾನಲಾಂಛನಂ ॥
ಯೋಭ್ಯೋ ಮಾತೇತ್ಯಸ್ಯ ಗಯಃಪ್ಲಾತಃ ವಿಶ್ವೇದೇವಾ ಜಗತೀ ।
ಏವಾಪಿತ್ರೇ ಇತ್ಯಸ್ಯ ವಾಮದೇವೋ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ।
ಮನುಷ್ಯಗಂಧ ನಿವಾರಣೇ ವಿನಿಯೋಗಃ

ಓಂ ಯೋಭ್ಯೋ ಮಾತಾ ಮಧುಮತ್ಪಿನ್ವತೇ ಪಯಃ ಪೀಯೂಷಂ

ದ್ಯೌರದಿತಿರದ್ರಿಬರ್ಹಾಃ । ಉಕ್ಥ ಶುಷ್ಮಾನ್ವೃಷಭರನ್ತ ಪ್ನಸಸ್ತಾ

ಆದಿತ್ಯಾ ಅನುಮದಾ ಸ್ವಸ್ತಯೇ ॥

ಏವಾ ಪಿತ್ರೇ ವಿಶ್ವದೇವಾಯ ವೃಷ್ಣೇ ಯಜ್ಞೈರ್ವಿಧೇಮ ನಮಸಾ

ಹವಿರ್ಭಿಃ ।

ಬೃಹಸ್ಪತೇ ಸುಪ್ರಜಾ ವೀರವನ್ತೋ ವಯಂ ಸ್ಯಾಮ ಪತಯೋ

ರಯೀಣಾಂ ॥

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ.

ಶುಭೇ ಶೋಭನೇಮುಹೂರ್ತೇ ಆದ್ಯಬ್ರಹ್ಮಣಃ ದ್ವಿತೀಯ ಪ್ರಹರಾರ್ಧೇ । ಶ್ವೇತವರಾಹ ಕಲ್ಪೇ ವೈವಸ್ವತಮನ್ವನ್ತರೇ ಕಲಿಯುಗೇ ಪ್ರಥಮ ಪಾದೇ ಭಾರತವರ್ಷೇ ಭರತಖಂಡೇ ಜಂಬೂದ್ವೀಪೇ ದಂಡಕಾರಣ್ಯೇ ಗೋದಾವರ್ಯಾಃ ದಕ್ಷಿಣೇ

ತೀರೇ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕವರ್ಷೇ ಬೌದ್ಧಾವತಾರೇ ರಾಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಅಸ್ಮಿನ್ ವರ್ತಮಾನೇ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೇ.....................................ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರೇ.............ಅಯನೇ.........ಋತೌ.........ಮಾಸೇ.........ಪಕ್ಷೇ.........ತಿಥೌ.....ವಾಸರೇ ಶುಭವಾರ ಶುಭನಕ್ಷತ್ರ ಶುಭಯೋಗ ಶುಭಕರಣಾದ್ಯೇವಂ ಗುಣವಿಶೇಷಣ ವಿಶಿಷ್ಟಾಯಾಂ - ಶುಭತಿಥೌ ಅಸ್ಮಾಕಂ ಸಕುಟುಂಬಾನಾಂ ಕ್ಷೇಮ ಸ್ಥೈರ್ಯ ವೀರ್ಯ ವಿಜಯ ಅಭಯ ಜನಸ್ಥ ಆಯುಃ ಆರೋಗ್ಯಾಯಿಶ್ವೈಶ್ವರ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಸಮಸ್ತ ದುರಿತೋಪಶಾನ್ತ್ಯರ್ಥಂ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಲಾವಾಪ್ತ್ಯರ್ಥಂ ಸಮಸ್ತಾಭ್ಯುದಯಾರ್ಥಂ ಚ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮ ಮೋಕ್ಷ ಚತುರ್ವಿಧ ಫಲಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಪಂಚಾಯತನ ದೇವತಾ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥಂ ಧ್ಯಾನಾವಾಹನಾದಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಪೂಜಾಂಕರಿಷ್ಯೇ ।

ತದಾದೌ ಗಣೇಶ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ।

ಸುಮುಖಶ್ಚೈಕದಂತಶ್ಚ ಕಪಿಲೋ ಗಜಕರ್ಣಕಃ । ಲಂಬೋದರಶ್ಚ ವಿಕಟೋ ವಿಘ್ನರಾಜೋ ಗಣಾಧಿಪಃ । ಧೂಮಕೇತುರ್ಗಣಾಧ್ಯಕ್ಷೋ ಫಾಲಚಂದ್ರೋ ಗಜಾನನಃ। ದ್ವಾದಶೈತಾನಿ ನಾಮಾನಿ ಯಃ ಪಠೇಚ್ಛೃಣುಯಾದಪಿ । ವಿದ್ಯಾರಂಭೇ ವಿವಾಹೇ ಚ ಪ್ರವೇಶೇ ನಿರ್ಗಮೇ ತಥಾ । ಸಂಗ್ರಾಮೇ ಸರ್ವಕಾರ್ಯೇಷು ವಿಘ್ನಸ್ತಸ್ಯನಜಾಯತೇ। ಶುಕ್ಲಾಂಬರಧರಂ ವಿಷ್ಣುಂ ಶಶಿವರ್ಣಂ ಚತುರ್ಭುಜಂ । ಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್ಸರ್ವವಿಘ್ನೋಪ ಶಾನ್ತಯೇ । ಅಭೀಪ್ಸಿತಾರ್ಥಸಿದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ ಪೂಜಿತೋ ಯಃ ಸುರೈರಪಿ । ಸರ್ವವಿಘ್ನಚ್ಛಿದೇ ತಸ್ಮೈ ಗಣಾಧಿಪತಯೇ ನಮಃ ॥

ಗಣಾನಾಂತ್ವಾ ಗೃತ್ಸಮದೋ ಗಣಪತಿಃ ಜಗತೀ ॥ ಗಣಪಾಪತ್ಯಾವಾಹನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ॥

ಓಂ ಗಣಾನಾಂ ತ್ವಾ ಗಣಪತಿಂ ಹವಾಮಹೇ ಕವಿಂ ಕವೀನಾ

ಮುಪಮಶ್ರವಸ್ತಮಂ । ಜ್ಯೇಷ್ಠರಾಜಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತ

ಆನಃ ಶೃಣ್ವನ್ನೂತಿಭಿಃ ಸೀದ ಸಾದನಂ ॥ ಅಸ್ಮಿನ್ ಬಿಂಬೇ ಭೂಃ

ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ । ಭುವಃ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ । ಸ್ವಃ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ । ಭೂರ್ಭುವಃಸ್ವಃ ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ । ಸ್ಥಾಪಯಾಮಿ ಪೂಜಯಾಮಿ । ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣಪತಿಂ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ । ಮ. ಗಣಪತಿಮಾವಾಹಯಾಮಿ । ಮ. ಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಆಸನಂಕಲ್ಪಯಾಮಿ । ಮ. ಗಣಪತಯೇನಮಃ ಪಾದಾರವಿಂದಯೋಃಪಾದ್ಯಂಪಾದ್ಯಂ । ಮ. ಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಹಸ್ತೇಷು ಅರ್ಘ್ಯಮರ್ಘ್ಯಂ । ಮ. ಗಣಪತಯೇ ನಮಃ ಮುಖೇ ಆಚಮನೀಯಮಾಚಮನೀಯಂ ॥ ಮಲಾಪಕರ್ಷಣಾರ್ಥಂ ಸ್ನಪಯಾಮಿ.... । ಆಪೋಹಿಷ್ಠಾ..ಚನಃ ॥ ಮ. ಗಣಪತಯೇನಮಃ ಮಲಾಪಕರ್ಷಣಸ್ನಾನಾನ್ತೇಶುದ್ಧೋದಕೇನ ಸ್ನಪಯಾಮಿ। ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ ವಸ್ತ್ರಂ ಸಮ । ಮ.ಗ. ನಮಃ ಉಪವೀತಂ ಸಮ । ವಸ್ತ್ರೋಪವೀತಾನ್ತೇ ಆಚಮನಂ ॥ ಮ.ಉಗ. ನಮಃ ಆಭರಣಾನಿ ಸಮ ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ ಗಂಧಾನ್ ಸಮ ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ ಅಕ್ಷತಾನ್ ಸಮ । ಮ.ಗ. ನಮಃ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸಮ ॥

"ನಾಮಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ "

ಓಂ ಸುಮುಖಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಏಕದಂತಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಕಪಿಲಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಗಜಕರ್ಣಕಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಲಂಬೋದರಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ವಿಕಟಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ವಿಘ್ನರಾಜಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಗಣಾಧಿಪಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಧೂಮ್ರಕೇತವೇ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಗಣಾಧ್ಯಕ್ಷಾಯ ನಮಃ ॥

ಓಂ ಫಾಲಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಗಜಾನನಾಯ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾಯಕಾಯ ನಮಃ ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ ॥ ನಾಮಪೂಜಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ ॥ ಧೂಪಂ ಆಘ್ರಾಪಯಾಮಿ ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ। ದೀಪಂ ದರ್ಶಯಾಮಿ ॥ ಮ.ಗ. ನಮಃ । ಧೂಪದೀಪಾನ್ತೇ ಆಚಮನೀಯಂ ॥ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಋಷಿಃ ಸವಿತಾ ದೇವತಾ ಗಾಯಿತ್ರೀ ಛಂದಃ । ನಿವೇದನೇ ವಿನಿಯೋಗ ॥ (ಮೆಲ್ಲಗೆ ಗಾಯಿತ್ರಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು) ಮ.ಗ. ನಮಃ ಯಥಾಸಂಭವ ನೈವೇದ್ಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಸ್ವ ।

ದೇವಸ್ಯತ್ವಾಸವಿತುಃ ಪ್ರಸವೇಽಶ್ವಿನೋರ್ಬಾಹುಭ್ಯಾಂ ಪೂಷ್ಣೋಹಸ್ತಾಭ್ಯಾಂ ।

ನೈವೇದ್ಯಂ ನಿವೇದಯಾಮಿ । ಘಂಟಾಕರ್ಣ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಕುಂಭೋದರ ಮಹೋದರಾಃ। ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದಂ ಚ ಸರ್ವೇಗೃಹ್ಣಂತು ವೈಷ್ಣವಾಃ ॥ ಬಲಿಹರಣಂ ವಿಸರ್ಜಯಾಮಿ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ । ಕ್ರಮುಕತಾಮ್ಬೂಲಂ ನಿವೇದಯಾಮಿ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ। ಮಂಗಳ ನೀರಾಜನಂ ದರ್ಶಯಾಮಿ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ । ಮಂತ್ರಪುಷ್ಪಂ ಸಮ ॥ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ವಕ್ರತುಣ್ಡ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ । ಸಪ್ತದ್ವೀಪ ಸಮುದ್ರಾದಿಮೇದಿನೀದಿಙ್ಮಯಾಯತೇ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕರೋಮಿ। ನಮಸ್ಕರೋಮಿ ವಿಘ್ನೇಶ ಸರ್ವವಿಘ್ನಹರೋ ಭವ । ಶೀಘ್ರಂ ಮಮ ವರಂ ದೇಹಿ ಪರತ್ರ ಚ ಪರಾಂ ಗತಿಂ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ ನಮಸ್ಕರೋಮಿ ॥ ಏಕದಂತಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ವಕ್ರತುಣ್ಡಾಯ ಧೀಮಹಿ । ತನ್ನೋ ದಂತಿಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ ಇದಮರ್ಘ್ಯಂ । ಪ್ರಸನ್ನಾರ್ಘ್ಯಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ । ವಕ್ರತುಣ್ಡ ಮಹಾಕಾಯ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯಸಮಪ್ರಭ ॥ ಅವಿಘ್ನಂ ಕುರು ಮೇ ದೇವ ಸರ್ವ ಕಾರ್ಯೇಷು ಸರ್ವದಾ ॥ ಸುರಾಸುರ ಶಿರೋರತ್ನ ಮರೀಚಿಖಚಿತಾಂಘ್ರಯೇ । ವಿಘ್ನಾಂಧಕಾರ ರವಯೇ ವಿಘ್ನೇಶಾಯ ನಮೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಮ.ಗ. ನಮಃ ಪ್ರಾರ್ಥಯಾಮಿ ॥ ಅನಯಾ ಪೂಜಯಾ ವಿಘ್ನಹರ್ತಾ ಶ್ರೀ ಮಹಾಗಣೇಶ್ವರಃ ಪ್ರೀಣಾತು ॥

"ಕಲಶಂ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪೈ ರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ"

ಗಾಯತ್ರ್ಯಾ ತ್ರಿವಾರಮಭಿಮನ್ತ್ರ್ಯ ॥ ಕಲಶಂ ಸ್ಪೃಷ್ಟ್ವಾ ಮಂತ್ರಂ ಪಠೇತ್ ।
ಕಲಶಸ್ಯ ಮುಖೇ ವಿಷ್ಣುಃ ಕಣ್ಠೇ ರುದ್ರಃ ಸಮಾಶ್ರಿತಃ ॥
ಮೂಲೇ ತತ್ರ ಸ್ಥಿತೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಮಧ್ಯೇ ಮಾತೃಗಣಾಃ ಸ್ಮೃತಾಃ ॥
ಕುಕ್ಷೌತು ಸಾಗರಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಪ್ತದ್ವೀಪಾ ವಸುನ್ಧರಾ ॥
ಋಗ್ವೇದೋಽಥ ಯಜುರ್ವೇದಃ ಸಾಮವೇದೋಽಪ್ಯಥರ್ವಣಃ ॥
ಅಂಗೈಶ್ಚ ಸಹಿತಾಃ ಸರ್ವೇ ಕಲಶಾಂಬು ಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ ॥

ಅತ್ರ ಗಾಯತ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಶಾನ್ತಿಃ ಪುಷ್ಟಿಕರೀ ತಥಾ ॥
ಆಯಾಂತು ದೇವಪೂಜಾರ್ಥಂ ದುರಿತಕ್ಷಯಕಾರಕಾಃ ॥
ಸರ್ವೇ ಸಮುದ್ರಾಃ ಸರಿತಃ ತೀರ್ಥಾನಿ ಜಲದಾ ನದಾಃ ॥
ಗಂಗೇ ಚ ಯಮುನೇ ಚೈವ ಗೋದಾವರಿ ಸರಸ್ವತಿ ॥
ನರ್ಮದೇ ಸಿಂಧೋ ಕಾವೇರಿ ಜಲೇಽಸ್ಮಿನ್ ಸನ್ನಿಧಿಂ ಕುರು ॥

ಇಮಂ ಮೇ ಗಂಗೇ ಯಮುನೇ ಸರಸ್ವತಿ ಶುತುದ್ರಿ ಸ್ತೋಮಂ
ಸಚತಾ ಪರುಷ್ಣ್ಯಾ । ಅಸಿಕ್ನ್ಯಾ ಮರುದ್ವೃಧೇ ವಿತಸ್ತಯಾರ್ಜೀಕೀಯೇ
ಶೃಣುಹ್ಯಾ ಸುಷೋಮಯಾ । ಸಿತಾ ಸಿತೇ ಸರಿತೇಯತ್ರ ಸಂಗಥೇ
ತತ್ರಾಪ್ಲುತಾಸೋ ದಿವ ಮುತ್ಪತಂತಿ । ಯೇವೈತನ್ವಂ ವಿಸೃಜಂತಿ
ಧೀರಾ ಸ್ತೇಜನಾಸೋಽಮೃತತ್ವಂ ಭಜಂತೇ । ಯಾಃ ಪ್ರವತೋ ನಿವತ
ಉದ್ವತ ಉದನ್ವತೀರನುದಕಾಶ್ಚ ಯಾಃ । ತಾ ಅಸ್ಮಭ್ಯಂ ಪಯಸಾ
ಪಿನ್ವಮಾನಾಃ ಶಿವಾದೇವೀರಶಿಪದಾಭವನ್ತು ಸರ್ವಾನದ್ಯೋ ಅ
ಶಿಮಿದಾಭವಂತು ॥ ಸಿತಮಕರನಿಷಣ್ಣಾಂ ಶುಭ್ರವರ್ಣಾಂ
ತ್ರಿನೇತ್ರಾಂ ಕರಧೃತ ಕಲಶೋದ್ಯತ್ಪಂಕಜಾಭೀತ್ಯಭೀಷ್ಟಾಂ ।
ವಿಧಿಹರಿಹರರೂಪಾಂ ಸೇನ್ದುಕೋಟೀರಜೂಟಾಂ ಭಸಿತ
ಸಿತದುಕೂಲಾಂ ಜಾಹ್ನವೀಂ ತಾಂ ನಮಾಮಿ ॥

ಗಂಗಾದಿಸರ್ವತೀರ್ಥೇಭ್ಯೋನಮಃ ಕಲಶಪೂಜಾಂ ಸಂ ॥
ಪ್ರಣವೇನ ಶಂಖಮಾಪೂರ್ಯ ಶಂಖಂ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪೈರಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ॥
ಗಾಯತ್ರ್ಯಾ ತ್ರಿವಾರಮಭಿಮನ್ತ್ರ್ಯ । ಶಂಖಂ ಚಂದ್ರಾರ್ಕದೈವತ್ಯಂ ವಾರುಣಂ ಚಾಧಿ
ದೈವತಂ ॥ ಪೃಷ್ಠೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಂ ವಿದ್ಯಾದಗ್ರೇ ಗಂಗಾಸರಸ್ವತೀ । ತ್ರೈಲೋಕ್ಯೇ ಯಾನಿ
ತೀರ್ಥಾನಿ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಚಾಜ್ಞಯಾ ॥ ಶಂಖೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ವಿಪ್ರೇನ್ದ್ರ ತಸ್ಮಾಚ್ಛಂಖಂ
ಪ್ರಪೂಜಯೇತ್ । ವಿಲಯಂ ಯಾಂತಿ ಪಾಪಾನಿ ಹಿಮವದ್ಭಾಸ್ಕರೋ
ದಯೇ । ದರ್ಶನಾದೇವ ಶಂಖಸ್ಯ ಕಿಂ ಪುನಃ ಸ್ಪರ್ಶನೇ
ಭವೇತ್ । ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಮಹಾತ್ಮಾನಂ ಪಾಪಘ್ನಂತು ಪವಿತ್ರಕಂ ।
ನತ್ವಾ ಶಂಖಂ ಕರೇ ಧೃತ್ವಾ ಮಂತ್ರೈರೇಭಿಸ್ತು ವೈಷ್ಣವೈಃ ॥
ಯಃ ಸ್ನಾಪಯತಿ ಗೋವಿನ್ದಂ ತಸ್ಯ ಪುಣ್ಯಮನಂತಕಂ ॥ ಶಂಖ
ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತಂ ತೋಯಂ ಭ್ರಾಮಿತಂ ಕೇಶವೋಪರಿ ॥ ಅಂಗಲಗ್ನಂ
ಮನಷ್ಯಾಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಯುತಂ ದಹೇತ್ ॥ ಗರ್ಭಾ ದೇವಾರಿ
ನಾರೀಣಾಂ ವಿಶೀರ್ಯಂತೇ ಸಹಸ್ರಧಾ । ತವ ನಾದೇನ ಪಾತಾಳೇ
ಪಾಂಚಜನ್ಯ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ । ತ್ವಂ ಪುರಾ ಸಾಗರೋತ್ಪನ್ನೋ
ವಿಷ್ಣುನಾ ವಿಧೃತಃ ಕರೇ । ನಿರ್ಮಿತಃ ಸರ್ವದೇವೈಸ್ತು ಪಾಂಚಜನ್ಯ
ನಮೋಽಸ್ತುತೇ । ಪವನಾಯ ನಮಃ । ಪಾಂಚಜಯ । ಪದ್ಮಗರ್ಭಾಯ
ಅಂಬುರಾಜಾಯ ನಮಃ । ಕಂಬುರಾಜಾಯ ನಮಃ । ಧವಳಾಯ ನಮಃ ।
ಪಾಂಚಜಯ ವಿದ್ಮಹೇ ಪದ್ಮಗರ್ಭಾಯ ಧೀಮಹಿ । ತನ್ನಃ ಶಂಖ ।
ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ । ಶಂಖೋದಕಂ ಕಲಶೇ ನಿಕ್ಷಿಪ್ಯ । ಪುನ ।
ಶಂಖೇ ಕಿಂಚಿಜ್ಜಲಮಾದಾಯ । ದೇವಸ್ಯ ಮೂರ್ಧ್ನಿ ತ್ರಿರಭಿಷಿಚ್ಯ ।
ದೇವಾಲಯಂ ಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ - ಪೂಜೋಪಕರಣಾನಿ ಯಾವದ್ದ್ರವ್ಯಾಣಿ ಸಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ ।
ಆತ್ಮಾನಂಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯ ಶೇಷಂ ವಿಸೃಜ್ಯ । ಶಂಖಂ ಪ್ರಕ್ಷಾಳ್ಯ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ
ಆತ್ಮಾನಮಾರಾಧಯೇತ್।

ಹೃದಿ ಸ್ಥಿತಂ ಪಂಕಜಮಷ್ಟಪತ್ರಂ ಸಕೇಸರಂ ಕರ್ಣಿಕಮಧ್ಯನಾಳಂ । ಅಂಗುಷ್ಠಮಾತ್ರಂ
ಮುನಯೋವದಂತಿ ಧ್ಯಾಯೇಚ್ಚ ವಿಷ್ಣುಂ ಪುರುಷಂ ಪುರಾಣಂ ।
ಹೃದಯಕಮಲಮಧ್ಯೇ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬಾಸನಸ್ಥಂ । ಸಕಲ ಭುವನಬೀಜಂ

ಸೃಷ್ಟಿಸಂಹಾರಹೇತುಂ । ನಿರತಿ ಶಯಸುಖಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿಷಂ ಹಂಸರೂಪಂ ।
ಪರಮಪುರುಷಮಾದ್ಯಂ ಚಿನ್ತಯೇದಾತ್ಮ ಮೂರ್ತಿಂ ।
ಆರಾಧಯಾಮಿ ಮಣಿಸನ್ನಿಭಮಾತ್ಮಲಿಂಗಂ ಮಾಯಾಪುರೀ
ಹೃದಯಪಂಕಜಸನ್ನಿವಿಷ್ಟಂ । ಶ್ರದ್ಧಾನದೀವಿಮಲಚಿತ್ತ ಜಲಾಭಿಷೇಕೈರ್ನಿತ್ಯಂ
ಸಮಾಧಿಕುಸುಮೈರ್ನ ಪುನರ್ಭವಾಯ । ದೇಹೋ ದೇವಾಲಯ ಃ
ಪ್ರೋಕ್ತೋ ಜೀವೋ ಹಂಸಃ ಸದಾಶಿವಃ । ತ್ಯಜೇದಜ್ಞಾನನಿರ್ಮಾಲ್ಯಂ
ಸೋಽಹಂಭಾವೇನ ಪೂಜಯೇತ್ । ಸ್ವಾಮಿನ್ ಸರ್ವಜಗನ್ನಾಥ
ಯಾವತ್ಪೂಜಾವಸಾನಕಂ । ತಾವತ್ತ್ವಂ ಪ್ರೀತಿಭಾವೇನ ಬಿಮ್ಬೇಽಸ್ಮಿನ್
ಸನ್ನಿಧಿಂ ಕುರು ॥ ಆತ್ಮನೇ ನಮಃ । ಅಂತರಾತ್ಮನೇ । ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ॥
ಜ್ಞಾನಾತ್ಮನೇ ನಮಃ ॥ ಆತ್ಮಪೂಜಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥

ಅಥ ಮಂಟಪಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

ಉತ್ತಪ್ತೋಜ್ವಲಕಾಂಚನೇನ ರಚಿತಂ ತುಂಗಾಂಗರಂಗಸ್ಥಲಂ ॥
ಶುದ್ಧಸ್ಫಾಟಿಕಭಿತ್ತಿಕಾವಿರಚಿತೈಃ ಸ್ತಂಭೈಶ್ಚ ಹೈಮೈಃ ಶುಭೈ । ॥
ದ್ವಾರೈಶ್ಚಾಮರರತ್ನರಾಜಖಚಿತೈಃ ಶೋಭಾವಹೈಃ ಮಂಟಪೈಃ । ತತ್ರಾನ್ಯೈ
ರಪಿ ಚಿತ್ರಶಂಖಧವಳೈ । ಪ್ರಭ್ರಾಜಿತಂ ಸ್ವಸ್ತಿಕೈಃ ॥ ಮುಕ್ತಾಜಾಲ
ವಿಲಂಬಮಂಟಪಯುತೈರ್ವಜ್ರೈಶ್ಚ ಸೋಪಾನಕೈಃ ॥ ನಾನಾರತ್ನ
ವಿನಿರ್ಮಿತೈಶ್ಚ ಕಲಶೈರತ್ಯಂತಶೋಭಾವಹಂ ॥ ಮಾಣಿಕ್ಯೋಜ್ವಲ
ದೀಪದೀಪ್ತಿಖಚಿತಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸಾಸ್ಪದಂ ॥ ಧ್ಯಾಯೇನ್ಮಂಟಪ
ಮರ್ಚನೇಷು ಸಕಲೇಷ್ವೇವಂ ವಿಧಂ ಸಾಧಕಃ॥ ನವರತ್ನಖಚಿತ ಶ್ರೀಸೌಭಾಗ್ಯ
ಮಂಟಪಾಯ ನಮಃ ॥ ಮಂಟಪ ಪೂಜಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥

ಅಥ ನವಶಕ್ತಿ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ಃ

ಓಂ ವಾಮಾಯೈ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯೈನಮಃ ॥ ಓಂ ರೌದ್ರ್ಯೈನಮಃ ॥
ಓಂ ಕಾಳ್ಯೈನಮಃ ॥ ಓಂ ಕಲವಿಕರಣ್ಯೈನಮಃ ॥ ಓಂ ಬಲವಿಕರಣ್ಯೈನಮಃ ॥
ಓಂ ಬಲಪ್ರಮಥಿನ್ಯೈ ನಮಃ ॥ ಓಂ ಸರ್ವಭೂತದಮನ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಓಂ ಮನೋನ್ಮನ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ನವಶಕ್ತಿ ಪೂಜಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥

ಧ್ಯಾನಾವಾಹನಾದಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

ಶಾನ್ತಂ ಪದ್ಮಾಸನಸ್ಥಂ ಶಶಧರಮಕುಟಂ ಪಂಚವಕ್ತ್ರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ॥
ಶೂಲಂ ವಜ್ರಂ ಚ ಖಡ್ಗಂ ಪರಶುಮಭಯದಂ ದಕ್ಷಭಾಗೇ ವಹನ್ತಂ ॥
ನಾಗಂ ಪಾಶಂ ಚ ಘಂಟಾಂ ಪ್ರಳಯಹುತವಹಂ ಚಾಂಕುಶಂ ವಾಮಭಾಗೇ ॥
ನಾನಾಲಂಕಾರಯುಕ್ತಂ ಸ್ಫಟಿಕಮಣಿನಿಭಂ ಪಾರ್ವತೀಶಂ ನಮಾಮಿ (೧)

ಶಾನ್ತಾಕಾರಂ ಭುಜಗಶಯನಂ ಪದ್ಮನಾಭಂ ಸುರೇಶಂ
ವಿಶ್ವಾಧಾರಂ ಗಗನಸದೃಶಂ ಮೇಘವರ್ಣಂ ಶುಭಾಙ್ಗಂ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾನ್ತಂ ಕಮಲನಯನಂ ಯೋಗಿಹೃದ್ಧ್ಯಾನಗಮ್ಯಂ
ವಂದೇ ವಿಷ್ಣುಂ ಭವಭಯಹರಂ ವಿಶ್ವವನ್ದ್ಯಂ ಮುಕುನ್ದಂ (೨)

ನಮಃ ಸವಿತ್ರೇ ಜಗದೇಕಚಕ್ಷುಷೇ ಜಗತ್ಪ್ರಸೂತಿಸ್ಥಿತಿನಾಶಹೇತವೇ ।
ತ್ರಯೀಮಯಾಯ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಧಾರಿಣೇ ವಿರಿಂಚಿನಾರಾಯಣ ಶಙ್ಕರಾತ್ಮನೇ (೩)

ಗಜವದನಮಚಿನ್ತ್ಯಂ ತೀಕ್ಷ್ಣದಂಷ್ಟ್ರಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಂ ಬೃಹದುದರಮಶೇಷಂ
ಭೂತಿರೂಪಂ ಪುರಾಣಂ । ಅಮರವರಸುಪೂಜ್ಯಂ ರಕ್ತವರ್ಣಂ ಸುರೇಶಂ
ಪಶುಪತಿಸುತಮೀಶಂ ವಿಘ್ನರಾಜಂ ನಮಾಮಿ (೪)

ವಿದ್ಯುದ್ದಾಮಸಮಪ್ರಭಾಂ ಮೃಗಪತಿಸ್ಕಂಧಸ್ಥಿತಾಂ ಭೀಷಣಾಂ
ಕನ್ಯಾಭಿಃ ಕರವಾಳಖೇಟವಿಲಸದ್ಧಸ್ತಾಭಿರಾಸೇವಿತಾಂ
ಹಸ್ತೈಶ್ಚಕ್ರಗದಾಸಿಖೇಟವಿಶಿಖಾಂ ಚಾಪಂ ಗುಣಂ ತರ್ಜನೀಂ
ಬಿಭ್ರಾಣಾಮನಲಾತ್ಮಿಕಾಂ ಶಶಿಧರಾಂ ದುರ್ಗಾಂ ತ್ರಿನೇತ್ರಾಂ ಭಜೇ (೫)

॥ಶಿವಾದಿ ಪಂಚಾಯತನ ದೇವತಾಃ ಧ್ಯಾಯಾಮಿ ॥

ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷೇತಿ ಷೋಡಶರ್ಚಸ್ಯ ಸೂಕ್ತಸ್ಯ ನಾರಾಯಣ ಃ
ಪುರುಷೋಽನುಷ್ಟುಪ್ ಅನ್ತ್ಯಾತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ॥ ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಾಮಿತಿ
ಪಂಚದಶರ್ಚಸ್ಯಸೂಕ್ತಸ್ಯ ಆನನ್ದ ಕರ್ದಮ ಚಿಕ್ಲೀತಾಃ ಇಂದಿರಾಸುತಾ
ಋಷಯಃ ಶ್ರೀರ್ದೇವತಾ ಆದ್ಯಾಃ ತ್ರಿಸ್ರೋಽನುಷ್ಟುಭಃ ಚತುರ್ಥೀ ಬೃಹತೀ
ಪಂಚಮೀ ಷಷ್ಠ್ಯೌ ತ್ರಿಷ್ಟುಭೌ ತತೋಽಷ್ಟಾವನುಷ್ಟುಭಃ ಅನ್ತ್ಯಾಪ್ರಸ್ತಾರ

ಪಙ್ಕ್ತಿಃ ॥ ಪೂಜಾಯಾಂ ವಿನಿಯೋಗಃ ॥

ಓಂ ಸಹಸ್ರಶೀರ್ಷಾ ಪುರುಷಃ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಃ ಸಹಸ್ರಪಾತ್ ।

ಸ ಭೂಮಿಂ ವಿಶ್ವತೋ ವೃತ್ವಾತ್ಯ ತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಙ್ಗುಲಂ ॥

ಓಂ ಹಿರಣ್ಯ ವರ್ಣಾಂ ಹರಿಣೀಂ ಸುವರ್ಣ ರಜತ ಸ್ರಜಾಂ

ಚನ್ದ್ರಾಂ ಹಿರಣ್ಮಯೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಜಾತವೇದೋ ಮ ಆವಹ ॥

ಶಿವಾದಿ ಪಂಚಾಯತನ ದೇವತಾಃ ಆವಾಹಯಾಮಿ ॥

ಓಂ ಪುರುಷ ಏವೇದಂ ಸರ್ವಂ ಯದ್ಭೂತಂ ಯಚ್ಚ ಭವ್ಯಂ ।

ಉತಾಮೃತತ್ವ ಸ್ಯೇಶಾನೋ ಯದನ್ನೇ ನಾ ತಿರೋಹತಿ ॥

ಓಂ ತಾಂ ಮ ಆ ವಹ ಜಾತವೇದೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನಪಗಾಮಿನೀಂ ।

ಯಸ್ಯಾಂ ಹಿರಣ್ಯಂ ವಿನ್ದೇ ಯಂ ಗಾಮಶ್ವಂ ಪುರುಷಾನಹಂ ।

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಆಸನಂ ಕಲ್ಪಯಾಮಿ

ಓಂ ಏತಾ ವಾ ನಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ತೋ ಜ್ಯಾಯಾಂಶ್ಚ ಪೂರುಷಃ ।

ಪಾದೋಽಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾ ಭೂತಾನಿ ತ್ರಿಪಾದ ಸ್ಯಾಮೃತಂದಿವಿ ॥

ಓಂ ಅಶ್ವಪೂರ್ವಾಂ ರಥಮಧ್ಯಾಂ ಹಸ್ತಿನಾದ ಪ್ರಬೋಧಿನೀಂ ।
ಶ್ರಿಯಂ ದೇವೀಮುಪಹ್ವಯೇ ಶ್ರೀರ್ಮಾ ದೇವೀ ಜುಷತಾಂ ॥
ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಪಾದಾರವಿಂದಯೋಃ ಪಾದ್ಯಂ ಪಾದ್ಯಂ ॥

ಓಂ ತ್ರಿಪಾದೂರ್ಧ್ವ ಉದೈತ್ಪುರುಷಃ ಪಾದೋಽಸ್ಯೇಹಾಭವತ್ಪುನಃ ।
ತತೋ ವಿಷ್ವಙ್ವ್ಯಕ್ರಾಮತ್ಸಾಶನಾನಶನೇ ಅಭಿ ॥

ಓಂ ಕಾಂಸೋಸ್ಮಿತಾಂ ಹಿರಣ್ಯಪ್ರಾಕಾರಾಮಾರ್ದ್ರಾಂಜ್ವಲಂತೀಂ ತೃಪ್ತಾಂ
ತರ್ಪಯಂತೀಂ । ಪದ್ಮೇಸ್ಥಿತಾಂಪದ್ಮವರ್ಣಾಂತಾಮಿಹೋಪಹ್ವಯೇಶ್ರಿಯಂ ॥
ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಅರ್ಘ್ಯಂ

ಓಂ ತಸ್ಮಾದ್ವಿರಾಳಜಾಯತ ವಿರಾಜೋ ಅಧಿ ಪೂರುಷಃ ।
ಸಜಾತೋ ಅತ್ಯರಿಚ್ಯತ ಪಶ್ಚಾದ್ಭೂಮಿ ಮಥೋಪುರಃ ॥

ಓಂ ಚಂದ್ರಾಂ ಪ್ರಭಾಸಾಂ ಯಶಸಾ ಜ್ವಲಂತೀಂ ಶ್ರಿಯಂ ಲೋಕೇ
ದೇವಜುಷ್ಟಾಮುದಾರಾಂ । ತಾಂ ಪದ್ಮಿನೀಮೀಂ ಶರಣಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ
ಅಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ಮೇ ನಶ್ಯತಾಂ ತ್ವಾಂ ವೃಣೇ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಆಚಮನಂ ॥
ಆಪೋಹಿಷ್ಠೇತಿತ್ರಯಾಣಾಂ ಮಂತ್ರಾಣಾಂ ಸಿಂಧುದ್ವೀಪ ಆಪೋಗಾಯತ್ರೀ ॥
ಮಲಾಪಕರ್ಷಣಾರ್ಥಂ ಸ್ನಪನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ॥

ಓಂ ಆಪೋ ಹಿಷ್ಠಾ ಮಯೋಭುವಸ್ತಾನ ಊರ್ಜೇ ದಧಾತನ ॥
ಮಹೇರಣಾಯ ಚಕ್ಷಸೇ ॥
ಓಂ ಯೋ ವಃ ಶಿವತಮೋ ರಸಸ್ತಸ್ಯ ಭಾಜಯತೇ ಹನಃ
ಉಶತೀರಿವ ಮಾತರಃ ।
ಓಂ ತಸ್ಮಾ ಅರಂ ಗಮಾಮ ವೋ ಯಸ್ಯ ಕ್ಷಯಾಯ ಜಿನ್ವಥ ॥
ಆಪೋ ಜನಯಥಾ ಚ ನಃ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಮಲಾಪಕರ್ಷಣಸ್ನಾನಾನ್ತೆ ಪಂಚಾಮೃತೇನ
ಸ್ನಪಯಿಷ್ಯೇ ॥ ಕ್ಷೀರೇಣ ಸ್ನಪಯಿಷ್ಯೇ ॥
ಆಪ್ಯಾಯಸ್ವ ಇತಿ ಗೋತಮಃ ಸೋಮೋ ಗಾಯತ್ರೀ ॥
ಕ್ಷೀರಸ್ನಪನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ ॥
ಓಂ ಆಪ್ಯಾಯಸ್ವ ಸಮೇತು ತೇ ವಿಶ್ವತಃ ಸೋಮ ವೃಷ್ಣ್ಯಂ ॥
ಭವಾ ವಾಜಸ್ಯ ಸಙ್ಗಥೇ ॥೧॥

ದಧಿಕ್ರಾವ್ಣ್ಣೋ ವಾಮದೇವೋ ದಧಿಕ್ರಾ ಽನುಷ್ಟುಪ್ ...... । ದಧಿಸ್ನಪನೇವಿ ॥

ಓಂ ದಧಿಕ್ರಾವ್ಣ್ಣೋ ಅಕಾರಿಷಂ ಜಿಷ್ಣೋರಶ್ವಸ್ಯ ವಾಜಿನಃ ।

ಸುರಭಿ ನೋ ಮುಖಾ ಕರತ್ಪ್ರಣ ಆಯೂಂಷಿ ತಾರಿಷತ್ ॥

ಘೃತಂಮಿಮಿಕ್ಷೇತಿ ಗೃತ್ಸಮದಃ ಸ್ವಾಹಾಕೃತಯಃ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ॥
ಘೃತಸ್ನಪನೇವಿ ॥

ಓಂ ಘೃತಂಮಿಮಿಕ್ಷೇ ಘೃತಮಸ್ಯ ಯೋನಿ ರ್ಘೃತೇ ಶ್ರಿತೋ ಘೃತಮ್ವಸ್ಯ

ಧಾಮ ॥ ಅನುಷ್ವಧಮಾವಹಮಾದಯಸ್ವ ಸ್ವಾಹಾಕೃತಂ ವೃಷಭವಕ್ಷಿಹವ್ಯಂ ॥

ಮಧುವಾತಾರ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಗೋತಮೋ ವಿಶ್ವೇದೇವಾ ಗಾಯಿತ್ರೀ ।
ಮಧುಸ್ನಪನೇವಿ ॥

ಓಂ ಮಧುವಾತಾ ಋತಾಯತೇ ಮಧು ಕ್ಷರನ್ತಿ ಸಿನ್ಧವಃ ।

ಮಾಧ್ವೀರ್ನಃ ಸನ್ತ್ವೋಷಧೀಃ ಮಧು ನಕ್ತ ಮುತೋಷಸೋ

ಮಧುಮತ್ಪಾರ್ಥಿವಂ ರಜಃ ಮಧು ದ್ಯೌರಸ್ತು ನಃ ಪಿತಾ ॥

ಮಧುಮಾನ್ನೋ ವನಸ್ಪತಿರ್ಮಧುಮಾ ಅಸ್ತು ಸೂರ್ಯಃ ।

ಮಾಧ್ವೀರ್ಗಾವೋ ಭವನ್ತು ನಃ॥

ಸ್ವಾದುಃ ಪವಸ್ವೇತಸ್ಯ ಭಾರ್ಗವೋ ವೇನಃ ಪವಮಾನಸೋಮೋ ಜಗತೀ ॥

ಓಂ ಸ್ವಾದುಃ ಪವಸ್ವ ದಿವ್ಯಾಯ ಜನ್ಮನೇ ಸ್ವಾದುರಿನ್ದ್ರಾಯ ಸುಹವೀತು

ನಾಮ್ನೇ ॥ ಸ್ವಾದುರ್ಮಿತ್ರಾಯ ವರುಣಾಯ ವಾಯವೇ ಬೃಹಸ್ಪತಯೇ

ಮಧುಮಾ ಅದಾಭ್ಯಃ ॥

ಯಾಃ ಫಲಿನೀಃ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಥರ್ವಣೋಷಕ್, ಓಷಧಯೋಽನುಷ್ಟುಪ್ ॥
ಫಲಸ್ನಪನೇವಿ ॥

ಓಂ ಯಾಃ ಫಲಿನೀರ್ಯಾ ಅಫಾಲಾ ಅಪುಷ್ಪಾ ಯಾಶ್ಚ ಪುಷ್ಪಿಣೀಃ ।

ಬೃಹಸ್ಪತಿಪ್ರಸೂತಾಸ್ತಾನೋ ಮುಂಚಂತ್ವಂಹಸಃ ॥ ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ।

ಫಲಪಂಚಾಮೃತಸ್ನಾನಾನ್ತೇ ಶುದ್ಧೋದಕೇನ ಸ್ನಪಯಿಷ್ಯೇ ॥

ಓಂ ಯತ್ಪುರುಷೇಣ ಹವಿಷಾ ದೇವಾ ಯಜ್ಞಮತನ್ವತ । ವಸಂತೋ

ಅಸ್ಯಾಸೀದಾಜ್ಯಂ ಗ್ರೀಷ್ಮ ಇಧ್ಮಃ ಶರದ್ಧವಿಃ ॥

ಓಂ ಆದಿತ್ಯವರ್ಣೇ ತಪಸೋ ಧಿಜಾತೋ ವನಸ್ಪತಿಸ್ತವ ವೃಕ್ಷೋಽಥಬಿಲ್ವಃ ॥

ತಸ್ಯ ಫಲಾನಿ ತಪಸಾನುದಂತು ಮಾಯಾನ್ತರಾ ಯಾಶ್ಚ ಬಾಹ್ಯಾ ಅಲಕ್ಷ್ಮೀಃ ॥

ಓಂ ಸದ್ಯೋಜಾತಂ ಪ್ರಪದ್ಯಾಮಿ ಸದ್ಯೋಜಾತಾಯ ವೈ ನಮೋ ನಮಃ ॥

ಭವೇ ಭವೇನಾತಿ ಭವೇ ಭವಸ್ವ ಮಾಂ ಭವೋದ್ಭವಾಯ ನಮಃ ॥

ವಾಮದೇವಾಯ ನಮೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಯ ನಮೋ

ರುದ್ರಾಯ ನಮಃ ಕಾಲಾಯ ನಮಃ ಕಲವಿಕರಣಾಯ ನಮೋ

ಬಲವಿಕರಣಾಯ ನಮೋ ಬಲಾಯ ನಮೋ ಬಲಪ್ರಮಥನಾಯ

ನಮಃ ಸರ್ವಭೂತದಮನಾಯ ನಮೋ ಮನೋನ್ಮನಾಯ ನಮಃ ॥

ಅಘೋರೇಭ್ಯೋಥ ಘೋರೇಭ್ಯೋ ಘೋರಘೋರತರೇಭ್ಯಃ।

ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಸರ್ವ ಶರ್ವೇಭ್ಯೋ ನಮಸ್ತೇ ಅಸ್ತು ರುದ್ರರೂಪೇಭ್ಯಃ ॥

ತತ್ಪುರುಷಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ಮಹಾದೇವಾಯ ಧೀಮಹಿ ॥

ತನ್ನೋ ರುದ್ರಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಈಶಾನಃ ಸರ್ವ ವಿದ್ಯಾನಾಮೀಶ್ವರಃ ಸರ್ವ ಭೂತಾನಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಧಿಪತಿ

ಬ್ರಹ್ಮಣೋಧಿಪತಿರ್ಬ್ರಹ್ಮಾ ಶಿವೋ ಮೇ ಅಸ್ತು ಸದಾಶಿವೋಂ ॥

॥೧॥

ಅತೋದೇವಾ ಇತಿ ಷಣ್ಮಂತ್ರಾಣಾಂ ಕಾಣ್ವೋಮೇಧಾತಿಥಿಃ ವಿಷ್ಣುರ್ಗಾಯತ್ರೀ

ಓಂ ಅತೋ ದೇವಾ ಅವಂತು ನೋ ಯತೋ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ ॥

ಪೃಥಿವ್ಯಾಃ ಸಪ್ತ ಧಾಮಭಿಃ ॥

ಇದಂ ವಿಷ್ಣುರ್ವಿ ಚಕ್ರಮೇ ತ್ರೇಧಾ ನಿ ದಧೇ ಪದಂ ।

ಸಮೂಳ್ಹ ಮಸ್ಯಪಾಂಸುರೇ ॥ ತ್ರೀಣಿ ಪದಾ ವಿ ಚಕ್ರಮೇ

ವಿಷ್ಣುರ್ಗೋಪಾ ಅದಾಭ್ಯಃ ॥ ಅತೋ ಧರ್ಮಾಣಿ ಧಾರಯನ್ ॥

ವಿಷ್ಣೋಃ ಕರ್ಮಾಣಿ ಪಶ್ಯತ ಯತೋ ವ್ರತಾನಿ ಪಸ್ಪಶೇ । ಇಂದ್ರಸ್ಯ

ಯುಜ್ಯಃ ಸಖಾ ॥ ತದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಪರಮಂ ಪದಂ ಸದಾ ಪಶ್ಯಂತಿ ಸೂರಯಃ ॥

ದಿವೀವ ಚಕ್ಷುರಾತತಂ ॥ ತದ್ವಿಪ್ರಾಸೋ ವಿಪನ್ಯವೋ ಜಾಗೃವಾಂಸಃ

ಸಮಿಂಧತೇ ॥ ವಿಷ್ಣೋರ್ಯತ್ಪರಮಂ ಪದಂ ॥

॥ ೨ ॥

ಆಕೃಷ್ಣೇನೇತ್ಯಸ್ಯಹಿರಣ್ಯಸ್ತೂಪಃ ಸವಿತಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ॥

ಓಂ ಆ ಕೃಷ್ಣೇನ ರಜಸಾ ವರ್ತಮಾನೋ ನಿವೇಶಯನ್ನಮೃತಂ ಮರ್ತ್ಯಂಚ ॥

ಹಿರಣ್ಯಯೇನ ಸವಿತಾ ರಥೇನಾ ದೇವೋ ಯಾತಿ ಭುವನಾನಿ ಪಶ್ಯನ್ ॥ ೩ ॥

ನಿಷುಸೀದೇತಿದ್ವಯೋಃ ವೈರೂಪೋ ಗಣಪತಿಃ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ॥
ಗಣಾನಾಂತ್ವೇತ್ಯಸ್ಯ ಗೃತ್ಸಮದೋ ಗಣಪತಿರ್ಜಗತೀ ॥

ಓಂ ನಿ ಷು ಸೀದ ಗಣಪತೇ ಗಣೇಷುತ್ವಾ ಮಾಹುರ್ವಿಪ್ರತಮಂ ಕವೀನಾಂ ॥

ನ ಋತೇ ತ್ವತ್ಕ್ರಿಯತೇ ಕಿಂ ಚನಾರೇ ಮಹಾಮರ್ಕಂ ಮಘವಂಚಿತ್ರಮರ್ಚ ॥

ಅಭಿಖ್ಯಾನೋ ಮಘವನ್ನಾಧಮಾನಾನ್ತ್ಸಖೇ ಬೋಧಿ ವಸುಪತೇಸಖೀನಾಂ ।

ರಣಂ ಕೃಧಿ ರಣಕೃತ್ಸತ್ಯಶುಷ್ಮಾಭಕ್ತೇ ಚಿದಾ ಭಜಾ ರಾಯೇ ಅಸ್ಮಾನ್ ॥

ಗಣಾನಾಂ ತ್ವಾ ಗಣಪತಿಂ ಹವಾಮಹೇ ಕವಿಂ ಕವೀನಾಮುಪ

ಮಶ್ರವಸ್ತಮಂ । ಜ್ಯೇಷ್ಠರಾಜಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಾಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ಪತ ಆ ನಃ ಶೃಣ್ವ

ನ್ನೂತಿಭಿಃ ಸೀದ ಸಾದನಂ ॥

ಪಾವಕಾನ ಇತಿ ತ್ರಯಾಣಾಂ ಮಂತ್ರಾಣಾಂ ಮಧುಚ್ಛಂದಾಃ ಸರಸ್ವತೀ
ಗಾಯತ್ರೀ ॥

ಓಂ ಪಾವಕಾ ನಃ ಸರಸ್ವತೀ ವಾಜೇಭಿರ್ವಾಜಿನೀವತೀ । ಯಜ್ಞಂವಷ್ಟು

ಧಿಯಾ ವಸುಃ ॥ ಚೋದಯಿತ್ರೀ ಸೂನೃತಾನಾಂ ಚೇತಂತೀ ಸುಮತೀನಾಂ ।

ಯಜ್ಞಂ ದಧೇ ಸರಸ್ವತೀ ॥ ಮಹೋ ಅರ್ಣಃ ಸರಸ್ವತೀ ಪ್ರ ಚೇತಯತಿ

ಕೇತುನಾ ॥ ಧಿಯೋ ವಿಶ್ವಾ ವಿ ರಾಜತಿ ॥

ತಚ್ಛಂಯೋಃ ಇತಿ ಮಂತ್ರಸ್ಯ ಶಂಯುಃ ವಿಶ್ವೇದೇವಾಃ ಶಕ್ವರೀ ॥

ತಚ್ಛಂಯೋ ರಾ ವೃಣೀಮಹೇ ಗಾತುಂಯಜ್ಞಾಯ ಗಾತುಂಯಜ್ಞಾಯಪತಯೇ ।

ದೈವೀ ಸ್ವಸ್ತಿರಸ್ತು ನಃ ಸ್ವಸ್ತಿರ್ಮಾನುಷೇಭ್ಯಃ ॥ ಊರ್ಧ್ವಂ ಜಿಗಾತು

ಭೇಷಜಂ ಶಂ ನೋ ಅಸ್ತು ದ್ವಿಪದೇ ಶಂ ಚತುಷ್ಪದೇ ॥

"ಓಂ ಶಾನ್ತಿಃ ಶಾನ್ತಿಃ ಶಾನ್ತಿಃ" ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಶುದ್ಧೋದಕ ಸ್ನಾನಂ
ಸಂ॥ ಸ್ನಾನಾಂತೇ ಆಚಮನೀಯಮಾಚಮನೀಯಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥

ಓಂ ತಂ ಯಜ್ಞಂ ಬರ್ಹಿಷಿ ಪ್ರೌಕ್ಷನ್ಪುರುಷಂ ಜಾತಮಗ್ರತಃ ॥

ತೇನ ದೇವಾ ಅಯಜಂತ ಸಾಧ್ಯಾ ಋಷಯಶ್ಚ ಯೇ ॥ ಓಂ ಉಪೈತು ಮಾಂ
ದೇವಸಖಃ ಕೀರ್ತಿಶ್ಚ ಮಣಿನಾ ಸಹ । ಪ್ರಾದುರ್ಭೂತೋಽಸ್ಮಿ ರಾಷ್ಟ್ರೇಽಸ್ಮಿನ್
ಕೀರ್ತಿಮೃದ್ಧಿಂ ದದಾತು ಮೇ ॥

ಯುವಂ ವಸ್ತ್ರಾಣೀತ್ಯಸ್ಯ ದೀರ್ಘತಮಾ ಮಿತ್ರಾವರುಣೌ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ।
ವಸ್ತ್ರಾರ್ಪಣೇ ವಿಂ॥

ಓಂ ಯುವಂ ವಸ್ತ್ರಾಣಿ ಪೀವಸಾ ವಸಾಥೇ ಯುವೋರಚ್ಛಿದ್ರಾ ಮಂತವೋಹ
ಸರ್ಗಾಃ ॥ ಅವಾತಿರತ ಮನೃತಾನಿ ವಿಶ್ವ ಋತೇನ ಮಿತ್ರಾವರುಣಾ ಸಚೇಥೇ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ವಸ್ತ್ರಯುಗ್ಮಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥ ವಸ್ತ್ರಾಂತೇ
ಆಚಮನಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ।

ಓಂ ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್ಸರ್ವಹುತಃ ಸಂಭೃತಂ ಪೃಷದಾಜ್ಯಂ । ಪಶೂನ್ತಾಂ
ಶ್ಚಕ್ರೇ ವಾಯವ್ಯಾನಾರಣ್ಯಾನ್ಗ್ರಾಮ್ಯಾಶ್ಚಯೇ ॥ ಓಂ ಕ್ಷುತ್ಪಿಪಾಸಾಮಲಾಂ
ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ನಾಶಯಾಮ್ಯಹಂ । ಅಭೂತಿಮಸಮೃದ್ಧಿಂಚ ಸರ್ವಾಂ
ನಿರ್ಣುದ ಮೇ ಗೃಹಾತ್ ॥

ಯಜ್ಞೋಪವೀತಮಿತ್ಯಸ್ಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮಾ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್
ಉಪವೀತಾರ್ಪಣೇ ವಿ ॥

ಓಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ಪರಮಂ ಪವಿತ್ರಂ ಪ್ರಜಾಪತೇರ್ಯತ್ಸಹಜಂ
ಪುರಸ್ತಾತ್ ॥ ಆಯುಷ್ಯಮಗ್ರಿಯಂ ಪ್ರತಿಮುಂಚ ಶುಭ್ರಂ ಯಜ್ಞೋ
ಪವೀತಂ ಬಲಮಸ್ತು ತೇಜಃ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ । ಉಪವೀತಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥ ಉಪವೀತಾಂತೇ
ಆಚಮನಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥
ಹಿರಣ್ಯರೂಪ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಗೃತ್ಸಮದಃ ಅಪಾನ್ನಪಾತ್ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ ॥

ಓಂ ಹಿರಣ್ಯ ರೂಪಃ ಸ ಹಿರಣ್ಯಸಂದೃಗಪಾನ್ನಪಾತ್ಸೇದು ಹಿರಣ್ಯವರ್ಣಃ ।
ಹಿರಣ್ಮಯಾತ್ಪರಿ ಯೋನೇರ್ನಿಷದ್ಯಾ ಹಿರಣ್ಯದಾ ದದತ್ಯನ್ನಮಸ್ಮೈ ॥
ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಆಭರಣಾನಿ ಸಂ ॥

ಓಂ ತಸ್ಮಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್ಸರ್ವಹುತ ಋಚಃ ಸಾಮಾನಿ ಜಜ್ಞಿರೇ ॥ ಛಂದಾಂಸಿ
ಜಜ್ಞಿರೇ ತಸ್ಮಾದ್ಯಜುಸ್ತಸ್ಮಾದಜಾಯತ ॥ ಓಂ ಗಂಧದ್ವಾರಾಂ ದುರಾಧರ್ಷಾಂ
ನಿತ್ಯಪುಷ್ಟಾಂ ಕರೀಷಿಣೀಂ ॥ ಈಶ್ವರೀಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ

ತಾಮಿಹೋಪಹ್ವಯೇ ಶ್ರಿಯಂ ॥

ಗಂಧದ್ವಾರಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಆನನ್ದಕರ್ದಮಃ ಶ್ರೀಃ ಅನುಷ್ಟುಪ್ ॥

ಓಂ ಗಂಧದ್ವಾರಾಂ ದುರಾಧರ್ಷಾಂ ನಿತ್ಯಪುಷ್ಟಾಂ ಕರೀಷಿಣೀಂ । ಈಶ್ವರೀಂ

ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತಾಮಿಹೋಪಹ್ವಯೇ ಶ್ರಿಯಂ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಗಂಧಾನ್ ಸಂ ॥

ಹರಿದ್ರಾಂ ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣಾಭಾಂ ದೇವಮುನ್ಯಂಗನಾದ್ಧೃತಾಂ । ಗಂಡಾಲಂಕರಣಾರ್ಥಾಯ ಸಂಗೃಹೀಷ್ವ ಮಯಾರ್ಪಿತಾಂ ॥ ಅಂಬಿಕಾಯೈ ನಮಃ । ಹರಿದ್ರಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ । ಕುಂಕುಮಂ ಸರ್ವಸೌಭಾಗ್ಯಸೂಚಕಂ ಫಾಲಭೂಷಣಂ । ಸ್ವೀಕುರುಷ್ವ ಜಗನ್ಮಾತಃ ಜಪಾಕುಸುಮ ಭಾಸ್ವರಂ ॥ ಅಂಬಿಕಾಯೈ ನಮಃ । ಕುಂಕುಮಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ॥

ಅರ್ಚತೇತಿ ಪ್ರಿಯಮೇಧ ಇನ್ದ್ರೋಽನುಷ್ಟುಪ್ ॥

ಓಂ ಅರ್ಚತ ಪ್ರಾರ್ಚತ ಪ್ರಿಯಮೇಧಾಸೋ ಅರ್ಚತ ।

ಅರ್ಚಂತು ಪುತ್ರಕಾ ಉತ ಪುರಂನ ಧೃಷ್ಣ್ವರ್ಚತ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಅಕ್ಷತಾನ್ ಸಂ ॥

ಓಂ ತಸ್ಮಾದಶ್ವಾ ಅಜಾಯನ್ತ ಯೇ ಕೇ ಚೋಭಯಾದತಃ ।

ಗಾವೋ ಹ ಜಜ್ಞಿರೇ ತಸ್ಮಾತ್ತಸ್ಮಾಜ್ಜಾತಾ ಅಜಾವಯಃ ॥

ಓಂ ಮನಸಃ ಕಾಮಮಾಕೂತಿಂ ವಾಚಃ ಸತ್ಯಮಶೀಮಹಿ ।

ಪಶೂನಾಂ ರೂಪಮನ್ನಸ್ಯ ಮಯಿ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರಯತಾಂ ಯಶಃ ॥

ಆಯನೇತೇತ್ಯಸ್ಯ ಸಾರ್ಙ್ಗಃ ಸ್ತಂಬಮಿತ್ರೋಽಗ್ನಿಃ ಅನುಷ್ಟುಪ್ ಪುಷ್ಪಾರ್ಪಣೇವಿ ॥

ಓಂ ಆಯನೇ ತೇ ಪರಾಯಣೇ ದೂರ್ವಾ ರೋಹಂತು ಪುಷ್ಪಿಣೀಃ ।

ಹ್ರದಾಶ್ಚ ಪುಂಡರೀಕಾಣಿ ಸಮುದ್ರಸ್ಯ ಗೃಹಾ ಇಮೇ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಪುಷ್ಪಾಣಿ ಸಂ ॥

ಅಥ ಶಿವಾಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತನಾಮ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೆ ॥

ಓಂ	ಶಿವಾಯ ನಮಃ	ಓಂ	ವಾಮದೇವಾಯ ನಮಃ
”	ಮಹೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ	”	ವಿರೂಪಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
”	ಶಮ್ಭವೇ ನಮಃ	”	ಕಪರ್ದಿನೇ ನಮಃ
”	ಪಿನಾಕಿನೇ ನಮಃ	”	ನೀಲಲೋಹಿತಾಯ ನಮಃ
”	ಶಶಿಶೇಖರಾಯ ನಮಃ	”	ಶಙ್ಕರಾಯ ನಮಃ
”	ಶೂಲಪಾಣಯೇ ನಮಃ	”	ಜಟಾಧರಾಯ ನಮಃ
”	ಖಟ್ವಾಙ್ಗಿನೇ ನಮಃ	”	ಕೈಲಾಸವಾಸಿನೇ ನಮಃ
”	ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಭಾಯ ನಮಃ	”	ಕವಚಿನೇ ನಮಃ
”	ಶಿಪಿವಿಷ್ಟಾಯ ನಮಃ	”	ಕಠೋರಾಯ ನಮಃ
”	ಅಮ್ಬಿಕಾನಾಥಾಯ ನಮಃ	”	ತ್ರಿಪುರಾನ್ತಕಾಯ ನಮಃ
”	ಶ್ರೀಕಂಠಾಯ ನಮಃ	”	ವೃಷಭಾರೂಢಾಯ ನಮಃ
”	ಭಕ್ತವತ್ಸಲಾಯ ನಮಃ	”	ವೃಷಾಙ್ಕಾಯ ನಮಃ

ಓಂ ಭವಾಯ ನಮಃ
" ಶರ್ವಾಯ ನಮಃ
" ತ್ರಿಲೋಕೇಶಾಯ ನಮಃ
" ಶಿತಿಕಣ್ಠಾಯ ನಮಃ
" ಶಿವಾಪ್ರಿಯಾಯ ನಮಃ
" ಉಗ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಕಪಾಲಿನೇ ನಮಃ
" ಕಾಮಾರಯೇ ನಮಃ
" ಅನ್ಧಕಾಸುರಸೂದನಾಯ ನಮಃ
" ಗಂಗಾಧರಾಯ ನಮಃ
" ಲಲಾಟಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
" ಕಾಲಕಾಲಾಯ ನಮಃ
" ಕೃಪಾನಿಧಯೇ ನಮಃ
" ಭೀಮಾಯ ನಮಃ
" ಪರಶುಹಸ್ತಾಯ ನಮಃ
" ಮೃಗಪಾಣಯೇ ನಮಃ
" ಗಣನಾಥಾಯ ನಮಃ
" ಪ್ರಜಾಪತಯೇ ನಮಃ
" ಹಿರಣ್ಯರೇತಸೇ ನಮಃ
" ದುರ್ಧರ್ಷಾಯ ನಮಃ
" ಗಿರೀಶಾಯ ನಮಃ
" ಗಿರಿಶಾಯ ನಮಃ
" ಅನಘಾಯ ನಮಃ
" ಭುಜಙ್ಗಭೂಷಣಾಯ ನಮಃ
" ಭರ್ಗಾಯ ನಮಃ
" ಗಿರಿಧನ್ವನೇ ನಮಃ
" ಗಿರಿಪ್ರಿಯಾಯ ನಮಃ
" ಕೃತ್ತಿವಾಸಸೇ ನಮಃ
" ಪುರಾರಾತಯೇ ನಮಃ

ಓಂ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳಿತ ವಿಗ್ರಹಾಯ ನಮಃ
" ಸಾಮಪ್ರಿಯಾಯ ನಮಃ
" ಸ್ವರಮಯಾಯ ನಮಃ
" ತ್ರಯೀಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ
" ಅನೀಶ್ವರಾಯ ನಮಃ
" ಸರ್ವಜ್ಞಾಯ ನಮಃ
" ಪರಮಾತ್ಮನೇ ನಮಃ
" ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಾಗ್ನಿ ಲೋಚನಾಯ ನಮಃ
" ಹವಿಷೇ ನಮಃ
" ಯಜ್ಞಮಯಾಯ ನಮಃ
" ಸೋಮಾಯ ನಮಃ
" ಪಞ್ಚವಕ್ತ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಸದಾಶಿವಾಯ ನಮಃ
" ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ
" ವೀರಭದ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಸ್ಥಾಣವೇ ನಮಃ
" ಅಹಿರ್ಬುಧ್ನ್ಯಾಯ ನಮಃ
" ದಿಗಂಬರಾಯ ನಮಃ
" ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ
" ಅನೇಕಾತ್ಮನೇ ನಮಃ
" ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಯ ನಮಃ
" ಶುದ್ಧವಿಗ್ರಹಾಯ ನಮಃ
" ಶಾಶ್ವತಾಯ ನಮಃ
" ಖಣ್ಡಪರಶವೇ ನಮಃ
" ಅಜಾಯ ನಮಃ
" ಅಜಾಯ ನಮಃ
" ಪಾಶವಿಮೋಚಕಾಯ ನಮಃ
" ಪಶುಪತಯೇ ನಮಃ

ಓಂ ಭಗವತೇ ನಮಃ
" ಪ್ರಮಥಾಧಿಪಾಯ ನಮಃ
" ಮೃತ್ಯುಂಜಯಾಯ ನಮಃ
" ಸೂಕ್ಷ್ಮತನವೇ ನಮಃ
" ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿನೇ ನಮಃ
" ಜಗದ್ಗುರವೇ ನಮಃ
" ವ್ಯೋಮಕೇಶಾಯ ನಮಃ
" ಮಹಾಸೇನಜನಕಾಯ ನಮಃ
" ಚಾರುವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ
" ರುದ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಭೂತಪತಯೇ ನಮಃ
" ಸಹಸ್ರಪದೇ ನಮಃ
" ಅಪವರ್ಗಪ್ರದಾಯ ನಮಃ
" ಅನನ್ತಾಯ ನಮಃ
" ತಾರಕಾಯ ನಮಃ

ಓಂ ದೇವಾಯ ನಮಃ
" ಮಹಾದೇವಾಯ ನಮಃ
" ಅವ್ಯಯಾಯ ನಮಃ
" ಹರಯೇ ನಮಃ
" ಭಗನೇತ್ರಭಿದೇ ನಮಃ
" ಅವ್ಯಕ್ತಾಯ ನಮಃ
" ದಕ್ಷಾಧ್ವರಹರಾಯ ನಮಃ
" ಹರಾಯ ನಮಃ
" ಪೂಷದನ್ತಭಿದೇ ನಮಃ
" ಅವ್ಯಗ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಾಯ ನಮಃ
" ಪರಮೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ
" ಶಿವಾಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತನಾಮ ಪೂಜಾಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ

ಅಥ ವಿಷ್ಣುನಾಮ ಪೂಜಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

ಓಂ ಕೇಶವಾಯ ನಮಃ
" ನಾರಾಯಣಾಯ ನಮಃ
" ಮಾಧವಾಯ ನಮಃ
" ಗೋವಿನ್ದಾಯ ನಮಃ
" ವಿಷ್ಣವೇ ನಮಃ
" ಮಧುಸೂದನಾಯ ನಮಃ
" ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾಯ ನಮಃ
" ವಾಮನಾಯ ನಮಃ
" ಶ್ರೀಧರಾಯ ನಮಃ
" ಹೃಷೀಕೇಶಾಯ ನಮಃ
" ಪದ್ಮನಾಭಯ ನಮಃ
" ದಾಮೋದರಾಯ ನಮಃ

ಓಂ ಸಙ್ಕರ್ಷಣಾಯ ನಮಃ
" ವಾಸುದೇವಾಯ ನಮಃ
" ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಯ ನಮಃ
" ಅನುರುದ್ಧಾಯ ನಮಃ
" ಪುರುಷೋತ್ತಮಾಯ ನಮಃ
" ಅಧೋಕ್ಷಜಾಯ ನಮಃ
" ನಾರಸಿಂಹಾಯ ನಮಃ
" ಅಚ್ಯುತಾಯ ನಮಃ
" ಜನಾರ್ದನಾಯ ನಮಃ
" ಉಪೇನ್ದ್ರಾಯ ನಮಃ
" ಹರಯೇ ನಮಃ
" ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾಯ ನಮಃ

ಮುಖಾದಿಂದ್ರಶ್ಚಾಗ್ನಿಶ್ಚ ಪ್ರಾಣಾದ್ವಾಯುರಜಾಯತ ॥

ಓಂ ಆರ್ದ್ರಾಂ ಪುಷ್ಕರಿಣೀಂ ಪುಷ್ಟಿಂ ಪಿಂಗಳಾಂ ಪದ್ಮಮಾಲಿನೀಂ ।

ಚನ್ದ್ರಾಂ ಹಿರಣ್ಮಯೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಜಾತವೇದೋ ಮ ಆವಹ ॥

ನಿವೇದನಾರ್ಥೇ ಗಾಯತ್ರೀ ಮನ್ತ್ರಸ್ಯ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಋಷಿಃ ಸವಿತಾ ದೇವತಾ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಃ ನಿವೇದನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ (ಗಾಯಿತ್ರಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು) ಶಿ.ಪಂ.ದೇ. ಭ್ಯೋ ನಮಃ ಯಥಾಸಂಭವ ನೈವೇದ್ಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಸ್ವ ।
ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಸುರಭಿ ಧೇನು ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯ ಇತಿ ಪಂಚ ಮುದ್ರಾಃ ಪ್ರದರ್ಶ್ಯ
ಧೇನು ಮುದ್ರಯಾಽಮೃತೀಕೃತ್ಯ ಅಮೃತಮಸ್ತು ಅಮೃತೋಪಸ್ತರಣಮಸಿ

ಪ್ರಾಣಾಯ ಸ್ವಾಹಾ । ಅಪಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ । ವ್ಯಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ ।

ಉದಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ ॥ ಸಮಾನಾಯ ಸ್ವಾಹಾ । ದೇವೇಭ್ಯಸ್ವಾಹಾ ।

ಓಂ ಸ್ವಾದುಃಪವಸ್ವ ದಿವ್ಯಾಯ ಜನ್ಮನೇ ಸ್ವಾದುರಿನ್ದ್ರಾಯ ಸುಹವೀತು

ನಾಮ್ನೇ । ಸ್ವಾದುರ್ಮಿತ್ರಾಯ ವರುಣಾಯ ವಾಯವೇ ಬೃಹಸ್ಪತಯೇ

ಮಧು ಮಾ ಅದಾಭ್ಯ: ॥

ಸಾಂಗಾಭ್ಯಃ ಸಾಯುಧಾಭ್ಯಃ ಸವಾಹನಾಭ್ಯಃ ಸಪರಿವಾರಾಭ್ಯಃ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತಾಭ್ಯಃ ಶಿ ಪಂ. ದೇವತಾಭ್ಯೋ ನಮಃ ನೈವೇದ್ಯಂ ನಿವೇದಯಾಮಿ । ಮಧ್ಯೇ ಮಧ್ಯೇ ಸ್ವಾದೂದಕಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ । ಅಮೃತಾಪಿಧಾನಮಸಿ ಉತ್ತರಾಪೋಶನಾರ್ಥೇ ಜಲಂ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ।

ಹಸ್ತಪ್ರಕ್ಷಾಳನಾರ್ಥೇ ಜಲಂ ಸಂ ॥ ಗಂಡೂಷಾರ್ಥೇ ಜಲಂ ಸಂ ॥ ಶುದ್ಧಾಚಮನಾರ್ಥೇ ಜಲಂ ಸಂ । ಕರೋದ್ವರ್ತನಾರ್ಥೇ ಚಂದನಂ ಸಂ । ಬಾಣ ರಾವಣ ಚಂಡೇಶ ನಂದಿ ಭೃಂಗಿ ರಿಟಾದಯ । ಮಹಾದೇವ ಪ್ರಸಾದಂ ಚ ಸರ್ವೇ ಗೃಹ್ಣಂತು ಶಾಂಭವಾಃ ॥ ಬಾಣಾದಿಭ್ಯೋ ನಮಃ ಬಲಿಹರಣಂ ವಿಸರ್ಜಯಾಮಿ ॥ ಪೂಗೀಫಲಸಮಾಯುಕ್ತಂ ನಾಗವಲ್ಲೀ ದಳೈರ್ಯುತಂ ಚೂರ್ಣಕರ್ಪೂರ ಸಂಯುಕ್ತಂ ತಾಂಬೂಲಂ ಪ್ರತಿಗೃಹ್ಯತಾಂ ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ತಾಂಬೂಲಂ ನಿವೇದಯಾಮಿ ।

ಓಂ ನಾಭ್ಯಾ ಆಸೀದಂತರಿಕ್ಷಂ ಶೀರ್ಷ್ಣೋ ದ್ಯೌಃ ಸಮವರ್ತತ

ಪದ್ಭ್ಯಾಂ ಭೂಮಿರ್ದಿಶಃ ಶ್ರೋತ್ರಾತ್ತಥಾಲೋಕಾ ಅಕಲ್ಪಯನ್ ॥

ಓಂ ಆರ್ದ್ರಾಂ ಯಃ ಕರಿಣೀಂ ಯಷ್ಟಿಂ ಸುವರ್ಣಾಂ ಹೇಮಮಾಲಿನೀಂ

ಸೂರ್ಯಾಂ ಹಿರಣ್ಮಯೀಂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಜಾತವೇದೋ ಮ ಆವಹ ॥

ಓಂ ಅರ್ಚತ ಪ್ರಾರ್ಚತ ಪ್ರಿಯಮೇಧಾ ಸೋ ಅರ್ಚತ ।

ಅರ್ಚಂತು ಪುತ್ರಕಾ ಉತಪುರನ್ನ ಧೃಷ್ಣ್ವರ್ಚತ ॥

ಶ್ರೀಯೇ ಜಾತಇತ್ಯಸ್ಯ ಅಂಗೀರಸಃ ಕಣ್ವ ಪವಮಾನ ಸೋಮಃ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್ । ಧ್ರುವಾದ್ಯೌ ಇತ್ಯನಯೋಃ ಅಂಗಿರಸೋ ಧ್ರುವೋ ಓಜಸ್ತುತಿರನುಷ್ಟುಪ್ । ನೀರಾಜನೇ ವಿನಿಯೋಗಃ

ಓಂ ಶ್ರಿಯೇ ಜಾತಃ ಶ್ರಿಯ ಆ ನಿರಿಯಾಯ ಶ್ರಿಯಂವಯೋಜರಿತೃಭ್ಯೋ

ದಧಾತಿ । ಶ್ರಿಯಂ ವಸಾನಾ ಅಮೃತತ್ವಮಾಯನ್ಭವಂತಿ ಸತ್ಯಾ

ಸಮಿಧಾ ಮಿತದ್ರೌ ।

ಧ್ರುವಾ ದ್ಯೌರ್ಧ್ರುವಾ ಪೃಥಿವೀ ಧ್ರುವಾಸಃ ಪರ್ವತಾ ಇಮೇ ।

ಧ್ರುವಂ ವಿಶ್ವಮಿದಂ ಜಗದ್ಧ್ರುವೋ ರಾಜಾ ವಿಶಾಮಯಂ ॥

ಧ್ರುವಂ ತೇ ರಾಜಾ ವರುಣೋ ಧ್ರುವಂ ದೇವೋ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ।

ಧ್ರುವಂತ ಇಂದ್ರಶ್ಚಾಗ್ನಿಶ್ಚ ರಾಷ್ಟ್ರಂ ಧಾರಯತಾಂ ಧ್ರುವಂ ॥

ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಮಂಗಲನೀರಾಜನಂ ದರ್ಶಯಾಮಿ ॥

ಅಸ್ಯೇರುದ್ರಾ ಇತ್ಯಸ್ಯ ಪ್ರಗಾಥಃ ಕಾಣ್ವೋ ದೇವಾಃ ತ್ರಿಷ್ಟುಪ್
ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯೇತ್ಯಸ್ಯ ಔಚಥ್ಯೋ ದೀರ್ಘತಮಾ ಉಮಾ ಜಗತೀ ।

ಓಂ ಅಸ್ಯೇ ರುದ್ರಾ ಮೇಹನಾ ಪರ್ವತಾಸೋ ವೃತ್ರಹತ್ಯೇ ಭರಹೂತೌ

ಸಜೋಷಾಃ ಯಃಶಂಸತೇ ಸ್ತುವತೇ ಧಾಯಿ ಪಜ್ರ ಇಂದ್ರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾ

ಅಸ್ಮಾ ಅವಂತು ದೇವಾಃ ॥

ಓಂ ಗೌರೀರ್ಮಿಮಾಯ ಸಲಿಲಾನಿ ತಕ್ಷತ್ಯೇಕಪದೀ ದ್ವಿಪದೀ ಸಾ ಚತುಷ್ಪದೀ ।

ಅಷ್ಟಾಪದೀ ನವಪದೀ ಬಭೂವುಷೀ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷರಾ ಪರಮೇ ವ್ಯೋಮನ್ ॥

ರಾಜಾಧಿರಾಜಾಯ ಪ್ರಸಹ್ಯ ಸಾಹಿನೇ । ನಮೋವಯಂ ವೈಶ್ರವಣಾಯ

ಕುರ್ಮಹೇ । ಸ ಮೇ ಕಾಮಾನ್ಕಾಮ ಕಾಮಾಯ ಮಹ್ಯಂ । ಕಾಮೇಶ್ವರೋ

ವೈಶ್ರವಣೋ ದದಾತು । ಕುಬೇರಾಯ ವೈಶ್ರವಣಾಯ । ಮಹಾರಾಜಾಯ

ನಮಃ ॥ ಪರ್ಯಾಪ್ತ್ಯಾ ಅನಂತರಾಯಾಯ ಸರ್ವಸ್ತೋಮೋತಿರಾತ್ರ

ಉತ್ತಮಮಹರ್ಭವತಿ ಸರ್ವಸ್ಯಾಪ್ತ್ಯೈ ಸರ್ವಸ್ಯ ಜಿತ್ಯೈ

ಸರ್ವಮೇವ ತೇನಾಪ್ನೋತಿ ಸರ್ವಂ ಜಯತಿ ॥

ಯೋ ವೇದಾದೌ ಸ್ವರಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವೇದಾನ್ತೇಚ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಃ ।
ತಸ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಲೀನಸ್ಯ ಯಃ ಪರಸ್ಸಮಹೇಶ್ವರಃ ॥ ಸಾಂಗಾಭ್ಯಃ
ಸಾಯುಧಾಭ್ಯಃ ಸವಾಹನಾಭ್ಯಃ ಸಪರಿವಾರಾಭ್ಯಃ ಸಶಕ್ತಿಕಾಭ್ಯಃ
ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತಾಭ್ಯಃ ಶಿ. ಪಂ. ದೇವತಾಭ್ಯ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಂ
ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ।

ಓಂ ಸಪ್ತಾಸ್ಯಾಸನ್ಪರಿಧಯಸ್ತ್ರಿಃ ಸಪ್ತ ಸಮಿಧಃ ಕೃತಾಃ ।

ದೇವಾ ಯದ್ಯಜ್ಞಂ ತನ್ವಾನಾ ಅಬಧ್ನನ್ಪುರುಷಂ ಪಶುಂ ॥

ಓಂ ತಾಂ ಮ ಆವಹ ಜಾತವೇದೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನಪಗಾಮಿನೀಂ ।

ಯಸ್ಯಾಂ ಹಿರಣ್ಯಂ ಪ್ರಭೂತಂ ಗಾವೋ ದಾಸ್ಯೋಽಶ್ವಾನ್ವಿಂದೇಯಂ

ಪುರುಷಾನಪಂ ॥

ಯಾನಿ ಕಾನಿ ಚ ಪಾಪಾನಿ ಜನ್ಮಾಂತರಕೃತಾನಿ ಚ ॥
ತಾನಿ ತಾನಿ ವಿನಶ್ಯಂತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಪದೇ ಪದೇ ।
ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾಂ ಕರೋಮಿ ॥

ಓಂ ಯಜ್ಞೇನ ಯಜ್ಞಮಯಜಂತ ದೇವಸ್ತಾನಿ ಧರ್ಮಾಣಿ
ಪ್ರಥಮಾನ್ಯಾಸನ್ ।
ತೇ ಹ ನಾಕಂ ಮಹಿಮಾನಃ ಸಚಂತ ಯತ್ರ ಪೂರ್ವೇ ಸಾಧ್ಯಾಸ್ಸಂತಿದೇವಾಃ

ನಮಃ ಸರ್ವಹಿತಾರ್ಥಾಯ ಜಗದಾಧಾರಹೇತವೇ । ಸಾಷ್ಟಾಂಗೋಯಂ
ಪ್ರಣಾಮಸ್ತೇ ಪ್ರಯತ್ನೇನ ಮಯಾ ಕೃತಃ ॥ ನಮಸ್ಕರೋಮಿ.

ಪ್ರಸನ್ನಾರ್ಘ್ಯಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

ಓಂ ತತ್ಪುರುಷಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ಮಹಾದೇವಾಯ ಧೀಮಹಿ ।
ತನ್ನೋರುದ್ರಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಓಂ ನಾರಾಯಣಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ವಾಸುದೇವಾಯ ಧೀಮಹಿ ।
ತನ್ನೋ ವಿಷ್ಣುಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಓಂ ಭಾಸ್ಕರಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ಮಹದ್ಯುತಿಕರಾಯ ಧೀಮಹಿ ।

ತನ್ನಃ ಸೂರ್ಯಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಓಂ ಏಕದಂತಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ವಕ್ರತುಂಡಾಯ ಧೀಮಹಿ ।
ತನ್ನೋ ದಂತಿಃ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಓಂ ಕಾತ್ಯಾಯನಾಯ ವಿದ್ಮಹೇ ಕನ್ಯಕುಮಾರಿ ಧೀಮಹಿ ।
ತನ್ನೋ ದುರ್ಗಾ ಪ್ರಚೋದಯಾತ್ ॥

ಪ್ರಾರ್ಥನಾಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ॥

ಅಪರಾಧ ಸಹಸ್ರಾಣಿ ಕ್ರಿಯಂತೇಽಹರ್ನಿಶಂ ಮಯಾ ।
ದಾಸೋಽಯಮಿತಿ ಮಾಂ ಮತ್ವಾ ರಕ್ಷ ಮಾಂ ಪರಮೇಶ್ವರ ॥
ಅನಾಯಾಸೇನ ಮರಣಂ ವಿನಾ ದೈನ್ಯೇನ ಜೀವನಂ ॥
ಮಹೇಶ ಕೃಪಯಾ ದೇಹಿ ತ್ವಯಿ ಭಕ್ತಿಮಚಂಚಲಾಂ ॥
ಗತಂ ಪಾಪಂ ಗತಂ ದುಃಖಂ ಗತಂ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಆಗತಾ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿಃ ವಿಶ್ವೇಶ ತವ ದರ್ಶನಾತ್ ॥
ಶಿ. ಪಂ. ದೇ. ನಮಃ ಮನೋರಥಾನ್ ಪ್ರಾರ್ಥಯಾಮಿ
ಛತ್ರಂ ಧಾರಯಾಮಿ ಚಾಮರೇಣ ವೀಜಯಾಮಿ ಗೀತಂ ಗಾಯಾಮಿ
ನಾಟ್ಯಂ ನಟಾಮಿ ಆಂದೋಳಿಕಾಮಾರೋಹಯಾಮಿ ।
ಅಶ್ವಮಾರೋಹಯಾಮಿ ಗಜಮಾರೋಹಯಾಮಿ ಸಮಸ್ತರಾಜೋಪಚಾರ
ದೇವೋಪಚಾರ ಪೂಜಾರ್ಥೇ ಅಕ್ಷತಾನ್ ಸಮರ್ಪಯಾಮಿ ।
ಯಸ್ಯ ಸ್ಮೃತ್ಯಾ ಚ ನಾಮೋಕ್ತ್ಯಾ ತಪಃ ಪೂಜಾಕ್ರಿಯಾದಿಷು । ನ್ಯೂನಂ
ಸಂಪೂರ್ಣತಾಂ ಯಾತಿ ಸದ್ಯೋ ವಂದೇ ತಮಚ್ಯುತಂ ।
ಮನ್ತ್ರಹೀನಂ ಕ್ರಿಯಾಹೀನಂ ಭಕ್ತಿಹೀನಂ ಮಹೇಶ್ವರ ।

ಯತ್ಪೂಜಿತಂ ಮಯಾ ದೇವ ಪರಿಪೂರ್ಣಂ ತದಸ್ತು ತೇ ।
ವರ್ತಮಾನೇ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕೆ.. ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಸ್ಯ...ಅಯನೇ.....ಋತೌ..
ಮಾಸೇ.......ಪಕ್ಷೇ.....ತಿಥೌ.....ವಾಸರೇ.....ಕಾಲೇ
ಮಯಾ ಕೃತ ಯಾವಚ್ಛಕ್ತಿ ಧ್ಯಾನಾವಾಹನಾದಿ ಪೂಜಾರಾಧನೇನ ಭಗವಸ್ತ್ವ
ಸರ್ವಾತ್ಮಕಾಃ ಶಿ. ಪಂ. ದೇವತಾಃ ಪ್ರೀಯಂತಾಂ ॥
ಪೂಜಾಕಾಲೇ ಮಧ್ಯೇ ಮನ್ತ್ರ ತನ್ತ್ರ ಸ್ವರ ವರ್ಣ ಲೋಪ ದೋಷ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾರ್ಥಂ
ನಾಮತ್ರಯ ಮಹಾಮನ್ತ್ರ ಜಪಂ ಕರಿಷ್ಯೇ ।
ಶ್ರೀ ಅಚ್ಯುತಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಅನಂತಾಯ ನಮಃ ಶ್ರೀ ಗೋವಿನ್ದಾಯ
ನಮಃ ॥ ಅಯಂ ಮೇ ಇತ್ಯಸ್ಯಗೌಪಾಯನೋ ಹಸ್ತೊ ಅನುಷ್ಟುಪ್ ॥

ಓಂ ಅಯಂ ಮೇ ಹಸ್ತೊ ಭಗವಾನಯಂ ಮೇ ಭಗವತ್ತರಃ ।

ಅಯಂ ಮೇ ವಿಶ್ವಭೇಷಜೋಽಯಂ ಶಿವಾಭಿಮರ್ಶನಃ ।

ತದ್ವಿಷ್ಣೋರ್ಮೇಧಾತಿಥಿರ್ವಿಷ್ಣುರ್ಗಾಯತ್ರೀ ಪೂಜಾಂತೇ ವಿಷ್ಣು
ಸ್ಮರಣೇ ವಿಂ ॥ ಓಂ ತದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ॥ ________________ ॥ ಪದಂ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ ಮಸ್ತು.